

هه لئژاردیهک له ئیدیا
بلاوکراوهکانی فهیسبوک

له پوچییه وه
تا بهرهنگاری

وه لید عومه ر

پيشهكى:

ئەوھى لەم كۆكراوھىدەدا ھاتوۋە، ھەلبۇزاردەيەكە لەو ئايدىيانەى كە لە چوار تا پىنچ سالى پابردوودا لە فەزاي مەجازى بىلابوونەتەوھە. ئامانچ لە كۆكردنەوھىيان پرونە: يەكەم، پاراستىيان لە فەوتان و بىرچوونەوھە. دووھەم، ئاسانكارى و بەردەستبوونىيان بۆ خويىندنەوھە. سىيەم، چوونە ژىر بەرپرسىيارى زۆرىك لەو شتانەى كە دەيلىين و دەينوسىن(بەتايىت لە فەزاي مەجازىدا كە پتر وەك كەشى بىياكى دەردەكەويىت). ئەكاونت(ھەژمار)ى فەيسبوك، گەرچى لەپروالەتدا دەتوانىت پۆلى ئەرشىف بگىرپىت، بەلام بە ھوكمى ئەوھى سەر بە فەزايەكى قەرەبالغترە ئەوا پۆلەكەى كالدەبىتەوھە. كۆكردنەوھى ھەندىك لەبوچوون و سەرنج و ستاتوسانە لە كىتپىكى ئەلىكترۇنىيدا، ئاسانكارىيەكى زياترە بۆ خويىندنەوھە. لە ئاستى شەخسىيىشدا، فەيسبوك بۆ بنوسى ئەم بۆچوونانە، جۆرىك بووھە لە مەشق و تەمرىنى نوسىن(گەرچى پىشتەر داپشتن-انشاء-ى قوتابخانە پۆلى بۆ ھەر كەسىك ھەبووھە كە عشقىكى بۆ نوسىن ھەبوويىت). لەم ماوھىدەدا كە ئەم فلاشە كورت و كەمتازۇر درىژانە نوسراون، كۆمەلىك ھەلبەزودابەز ھەبووھە؛ جاچ لەپرووى فۆرمەوھە بوويىت يان ناوھەرۆك. چە زمان و داپشتن و تواناى تەعبىر بىت، چە پالئەرى فىكرى و سىياسىيانە بوويىت. لە سەرھەتاكانەوھە بىرىكى كەمتازۇر رەشپىنانە و نىھىلىستى ھەيە، پاشان وەردەگەرپىت بۆ جۆرىك لە خوئى،دەنەوھى سىستەم و بەرەنگارى. بەلام لەپراستىدا ئەم وەرگەرپانە، گەرچى

پله پله بووه، به لام په یوه نډیه کې د یاله کیتکیان به یه که وه هه یه: به رهنگاری ده توانیت چاره ی ئه و ریشه نیه لیستیانه بیت که هه ستمانده کرد بی چاره ن. وه رچه رخان له بیرکړنه وه دا له قوناغه کانی گه نجییدا، ئه گهر وه رچه رخانیکې ته درجی و په یوه ست بیت، ده توانیت رولی ئیجایی هه بیت بۆ تیگه یشتن له رابردوو و ئیستاش. به مانایه کی تر، له و زه مه نه دا که ئه م شتانه ی تیا نوسراوه، پرؤسه ی به سویکتبون ئه زمونډه که ی ن. سویکت به یه ک جار نابیته سویکت، به لکو به گوران و سه یرووره یه کی میژوویدا ده بیته سویکت و کو تایی ئه م پرؤسه یه ش داناخریت. ساده تر: به گه رانه وه بۆ دواوه، تیده گه ی ن به شیک بووین له سیناریوی به سویکتبون، به شیک بووین له پرؤسه یه ک که ملکه چی هه لومه رج بووه و به رهایه ی ئیراده ی ئیمه ئی شی تیا نه کردوو. له سه ره تدا گهر جوړیک له جه بر له ئاییدا و پؤسته کاندا بی نریت، ئه وا دواتر وه رده گه پریت بۆ خویندنه وه ی سیستم و ته رحرکړنی به رهنگاری. بویه به شیوه یه کی «روله پاش» و ریتروئه کتیف، تیده گه ی ن هیچکام له ئاییدیاکان زیاده نه بووه و ده توانیت به شیک بیت بۆ تیگه یشتن له زه روورته به رهنگاری.

فیکر ده بیت له سه ر هه مووشت قسه بکات. به پیچه وانیه ی ئه و کلیشه کوردیه وه که ده لیت: نابیت له سه ر هه مووشت قسه بکه ی ن. ئه م (هه موو شته...) به و مانایه نایه ت باسی فیزیای و بیکاری بکریت، به لکو به و مانایه دیت که هه موو دیارده کان و شته کان قابیلی تیرامانن و فیکر ده توانیت لیان وردبیته وه. ئه م وردبونه وه یه، به که ره سته ی تایه تی فیکر خو ی ئه نجامده دریت. فیکریش لیره دا ناویکی گشتیه بۆ فه لسه فه و ده روونشیکاری و ته نانه ت نیشانه ناسی و ده رووناسی و کومه لناسی. ره نگه له ئاییدیه کی کورتدا، پشکی هه ری که له وانیه ی تیکه ویت؛ به بی ئه وه ی ناویان به نریت و بواری باسکردنیان هه بیت. پاشان قه باره ی ستاتوسه کانی فه یسبوك، زیاتر بواری ورووژاندنی باسیک ده دات، یان مه جالده دات ده ره نجامی کیشه یه ک بخته په روو. زورجاریش ته نیا ته رخیکی سه ره تایی و کرچوکال بیت و له کاتیکی تر دا ئی شی له سه ر بکریته وه. ئه م ئاییدیا کؤکراوانه، جار هه یه له زمانیکی ئه ده بی نریده بنه وه و جاریش هه یه کؤنکریتی و شیکاری. له کوی هه مووشیاندا هه ولدراوه جوړیک له زمانی نو ی و دارشتنی نو ی به نریته ئاراهه. له وه دا چنه د سه رکه وتوو بووه، دره نگتر درده که ویت. هاوکات به بی ئه خلاقیکردنه وه و خاکیکردنه وه ش، ده بیت

بلین مه شقی نوسین، خالی نیه له هه لهی تیوری و پارادوکس و ناکوکی فیکری. به شی هه ره زوری پوخته کانیس که کورت بوون و پارچه پارچه بوون، له ناواخندا ته عبیرن له پارچه بوونی دونیا خوی. به لام ئەم پارچانه قابیلیهتی کوکردنه وه یان هه یه و ده کریت هه کایه تیکی گشتی بو رزگاری داتاشین و پارچه ناچونیه که کان کوکبه یه وه. سیسته م خوی له روکنی جیا جیا وه سیمای خوی دهرده خات و جاریش هه یه سیمای خوی ده شاریتته وه. به م پییه، پیوسته کات هه رجاره له روکنیکه وه هه ولی بینین و خویندنه وهی سیسته م بدهین.

پیش ئەوهی والی فه یسبوک وهک «ئیمکان» یك دهرکه ویت، بیزاریهک له لایه ن نوخبه وه ده بینرا سه بارهت به زور نوسین و زور بوونی نوسین. بوئونه ده و ترا: شارخه ریکه هه مووی ده نوسیت، هه مووی بووه به نوسه ر. ریشه ی ئەم قه ناعه ته بو کو مونیستیک زور نادیار نیه. چونکه نوسین پتر بو نوخبه بووه، بو نوخبه یهک بووه به ره که ی بچنیتته وه بیته خاوه نی سهروه تیکی ره مزی. به لام له راستیدا گرنگه به رگری له نوسین بکه ین وهک پرسیکی گه نجانه و جه ماوه ری. زیندوو کردنه وهی عه شقی نوسین بو زورینه، سرپینه وهی ئەو ته ماعه شه خسیانه ی نوسه ره که کینه ی دهره ق به وانیتر هه یه بنوسیت. نوسین شتیک نیه بکریته مولکایه تی تایهت و ئەوانیتری لی مه حرروم بکریت. به لام ئەم نوسینه ی ئیمه مه به ستمانه، نوسینیکه که له خزمه تی به رهنگارییدا بیت. له و په ری قوولی خویشیدا، ئەکتیکی به رهنگاران به بیت. به رهنگار هه ره ئەوه نیه راسته وخو ئیدیعا ی لیدان سیسته م و ده سه لات و نه ریته کونه کان بکه یت، به لکو مه به سته که پتر ستراتیزی نوسینه. بو ده نوسین؟ له کو دت و دهره نجام ده مانه ویت چی بگات؟ ئەمه ش له پیناسه ی نوسه ربوونه وه ده ستپیده کات و ده بیت ئەو پیناسه نیه یلیستییه بو نوسه ر تیکبشکین که پی وایه نوسین دوافیشه که ده یینیت به خوته وه و هیچ اره یه کی ترن نیه. ده بیت شتیک له م جو ره بلین: نوسین فیشه کیکه ده نریت به و فیکه رانه وه که ئیمکانی ژیان بچوک و به رته سکه نه وه. که تادیت فورمی تازه ی چه وساندنه وه داده یین. هه ر نیسه بت به م خاله وه گرنگه ئاماژه بو شتیک تر بدهین: ده نگیک هه بوو، ئیستاش به جو ریک هه یه، که فه یسبوک شوینیکی جدی نیه. له راستیدا بو که سیك که په یامیکی هه بیت و به ویت به هه ر نریک بیت بگات، ئەوا فه یسبوک یه کیکه له ئیمکانه کان و بگره له ئیمکانیکیش

زیاتره. چیتړه و واقیعه بیگه رده بوونی نیه که رږژانیك واسه یرده کړا هیه. ده توانین فیسبوك بکهینه یه کیک له ئیمکانه کانی ناو واقیح بو ئه وهی بواری ئیشی بهرنگارانہ بره خسینین.

سهره نجام ماوه ته وه بلیین که هه موو ئایدیایه که له فیسبوك بلاوده کړیته وه، کومینت و رای ئه وانیتريشی له گه لډایه. ئه م کومینت و پرایانه، به مانایه که له ماناکان، ده بنه به شیک له ده قه که و ئایدیا که. به شدارده بن له بوشایی و زیاده یی و ئیمکانه کانی ناو ئایدیا که. به لام له ئیشیکي له م جوړه دا، کومینته کان له ئایدیا که جیاده بیته وه و له ریگه یه کی تره وه بهر خوینهر و کومینتی تر ده که ویت که ئه م جارهیان بواری نوسینه وهی ناییت. جیی بیرخستنه وه یه که ده سکاریی ریڼوس و ریژمانی بابه ته کاغمان نه کردوه تا کو دوخ و بهرواری نوسینه وه یان بنوینته وه. له ۲۰۱۲ یشه وه بو ۲۰۱۷ بابه ته کان ریز کراون، دیسان له بهر ئه وهی بهرزی و نزمیی بیرو که کان ده رکه ویت. سهره تا چند فوټویه کمان خسته کوکراوه که وه که بو روونبوننه وهی هه ندیک پوست پیویست بوو، به لام له بهر قورسیی کتبه که و قبولنه کردنی له لایهن سیرقه ری سایت ه که وه لمانبرد و هیوادارین نوقسانی و ناروشنی دروستنه کات. ههروه ها ئه مه بهرگی یه که مه له م پرژه مه جازیهی گروپی نیگه تیف. بهرگی دووه میس، کوکرنه وهی ئایدیا و سه رنجه کانی هاوری «زه رده شت نوره دین» له خو ده گریت.

2014

سلاو بابانوئیل، تازه درهنگه، ههمیشه درهنگه..

هاوار محمه‌د، وه‌لید عومه‌ر

له زهینی زۆرینه‌ی خه‌لکدا، هاتنی سالی نوئی ده‌خریته به‌رده‌م پپوه‌ری «خۆشی و ناخۆشی» و پتر له‌و پروانگه‌یه‌وه هه‌لده‌سه‌نگینریت. واته پپوه‌ره بئه‌رته‌یه‌که، هه‌ر پپوه‌ره جادوو‌یی و پپشبینیکاره‌که‌یه. ده‌توانین به‌ دیدگا لاکانییه‌که له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی پابردوو و ئاینده‌ بوه‌ستین: ئاینده پانتاییه‌کی وه‌ک پابردوو نیه، به‌لکو پاشماوه و زیاده‌یه‌که و لکاوه به‌ پابردوو وه. ناتوانین بیگرین و ده‌ستی لی بده‌ین، به‌لام هه‌رکه له‌ پابردوو شمان داشکاند ئه‌وا پابردوووش هه‌ره‌س دینیت و بوونی نامینیت. به‌م پپیه، سالی نوئی هه‌رگیز روونادات، ئه‌وه‌ی روودهدات رویشتنه به‌ناو پابردوو‌دا به‌ره‌و ئاینده. ئاینده له‌و چپژه زیاده‌یه ده‌چیت که ده‌بیت نه‌یگرین و ئه‌زمونی نه‌که‌ین گه‌رنا ده‌بیته ژان و ئازار. که‌واته سالی خۆش و ناخۆش دوو به‌رامبه‌ری ده‌قیق نین، دوالیزمیکی ته‌واو نین، به‌لکو سالی خۆش زیاده و پراگر و داها‌توو‌ی سالی ناخۆشه.

بو نمونه با له‌م ئیدیومه ورد بینه‌وه: «سال به‌ سال خۆزگه‌م به‌ پار»، ئیدیومه‌که بریک مه‌کری تیدایه، یه‌که‌مجار وه‌ک چرکه‌ی نائومی‌دی لی تیده‌گه‌ین، به‌لام خۆشی جوړیک له‌ چاوه‌روانی تیدایه به‌ره‌و ئاینده، که‌واته ته‌نیا دوا‌ی تپه‌رینی سال مانای هه‌یه، واته ته‌نیا دوا‌ی ئه‌زمون نه‌کردنی خۆشییه‌کی به‌سه‌رچوو و نه‌هاتنه‌ دی چاوه‌رانییه‌ک که له‌نیو ئیدیومه‌که‌دا نووستوو. به‌م جوړه له‌ کو‌تایی سالد خۆشییه‌که فری ده‌داته‌وه دوا‌ی خۆی که پپشتر به‌ ئاینده‌دا هه‌لیواسیوو. ئه‌وه‌ی چاوه‌رپی ده‌کرا ئاینده هه‌لگری بیت هه‌ر پارچه‌کی زیاده‌ی پابردوو خۆیه‌تی و له‌ پابردوو‌دا نه‌بیزاوه، له‌ هه‌نگاوی یه‌که‌مدا زیاده‌که (خۆشییه‌که) فری دراوه‌ته ده‌ره‌وه، خراوه‌ته ئاینده، زپه‌که له‌ ئاینده‌دایه، به‌لام به‌نیو ئاینده‌دا تیده‌په‌رین و ئینجا ئاو‌ر ده‌دینه‌وه، ئه‌وه‌ی که پپشتر نه‌مانینیوو ده‌بینین «به‌خته‌وه‌ری له‌و ساته‌دا ح‌زوری نیه که ئیمه ح‌زورمان هه‌یه»، دوا‌ی ئیمه

دهرده که ویتته وه، وهك بلیی فیلی لی کردووین، بهم جوړه ئه وهی له یه کهم ههنگاودا له سالی رابردوو ته ریژاوه و خراوه ته سالی ئایینده ده گه ریژته وه جیی خوئی. ئه وهی ده توانین ههستی پی بکهین ته نیا سیبه ری ئومیده که یه که، بو ئه وهی ئایینده نه شیویت و هه لئه وه شیته وه، بهرده وام خوئی به نیو ئایینده دا دریژ ده کاته وه و ئیمه یش بروا به خویمان دینن که سیبه ری ئومید هه ر ئومیده که خوئیته ی، لیژده دا زیاده که ده بیته جه وهه ر.

سه بارهت به ۲۰۱۴ یش، ئهم ساله له سوپژه کتیقیته ی کوردیدا وهك سالی خوین و نه داری سه یرده کریت، هاتنی داعش و نه هاتنی بوجه. جوړه دیاله کتیکیک له مه سه له ی یاده وه یریدا هه یه: ئه وهی خویش بووه دواچار وهك ناخویشی دهرده که ویت و ئه وه شی ناخویش بووه ره هه ندیکی خویش و چیژ به خش وه رده گریت (هه لبت ئه مه له ئاستی گیرانه وه و بیرهیانه وه دا). له م ئاسته دا سالی رابردوو سالیکی پر له خویشی و ناخویشیه، (پر له توندوتیژی، پر له ئاواره یی، پر له برسیتی و هه ژاری، پر له...) ئهم پریتییه یش ته نیا دوا ی تپه رین دروست ده بیته، ئه وهی ماوه ته وه وهك مه ودایه کی خالی سالی ئایینده یه، که وهك هه گبه که ی «بابا نوئیل» پر نییه تا به به خشین خالی بکاته وه، به لکو سالی داها توو «هیچ له هه گبه که یدا نییه، ته نیا ئومیدی سالی رابردوو نه بیته».

به لام که ساته خو شه کان ده بنه یاده وه ری ناخویش، ئه ی ئه وه چییه که وا ده کات یاده وه رییه ناخو شه کانی سالی رابردوو مان نه بنه بیره وه رییه کی خویش و شیرین؟ پرسیاره که سه فسه ته و ساده دهرده که ویت، به لام شتیکی شاراوه تری هه لگرتوووه: گه ره نته نه کردنی ئاینده، مسوگه رنه بوونی زیاده خو شه که، ئه و زبله ی که پوئی زیړ ده گیریت

«پاولۆ کۆیلۆ» بۆ دۆنیای ئیমে هیچی پێیه؟

کۆیلۆ یه کێکه له نوسهره عهوام و پۆپۆلاره کانی ئەمپروۆ دۆنیا. ئەو برینانه دەشاریتهوه که ده بێت وهك «برین» بیهیلینهوه. ئەو برینهی که سیستمی سهرمایه داری و سیستمه مه لۆکالییه کانی تری وهك ئیمه درووستی کردوو، جۆره ده رمانیکی وهك به رهه مه کانی کۆیلۆ ده توانن که متازۆر دایپۆشن: به لام برینه کان دوا جار هه وینێ پرزگارین و نابیت به هه ده ر بدرین. ئەمه یه دیدی رادیکال بۆ «برین».

دۆنیای ئیمه سیخناخه به دین و عیرفانگه رایی، سیاسهت بۆته کۆمه لێک کلێشه ی پۆمانسی و سه ره تای، ده یان هه زار خویندکاری خه سینراو و بیکار درووست کراون، ئایکۆنه فریوده ر و پۆپۆلاره کان فه یسبوکیان داگیرکردوو، به رهه مه ئە ده بییه کان جۆره خوینه ریکی نارادیکالیان خه لق کردوو، ژماره ی که ناله ته له فزیۆنی و دراماییه کان خه ریکه واقیع قووت ده ده ن؛ بۆیه ئیمه پێویستمان به شوک و شیواندن هه یه نه ک هاوسه نگی ساخته و داپۆشینی سایکۆلۆژی و ئارامکردنه وه ی کاتی...

کۆیلۆ و ئۆشو و ئەم تاپه، جارێکی تر برینه کانی ئیمه به ده رمانیکی درۆیننه ساپرێژ ده که ن: پێویسته به پێی ته عبیره دیاله کتیکیه که «برین خۆی مه رهه می خۆی بێت!».

دیاله کتیکې عه شق و زهواج:

۱. له بیر و باوهړې شه عبیدا سه بارهت به «زهواج» دهوتریت: زهواج ئه و قه لایه یه که تا نه چپته ناوی نازانیت چپی تیا یه و که چووته ناویشی، ده زانیت چپی تیا یه و ئیدی دیتته دهر. ده بیت توژیك ده سکاریی ئه م و ته یه بکه ین و وای لئ بکه ین: زهواج ئه و قه لایه یه که ده زانن چپی تیا یه و ههر ده شیکه ن. واته زهواج چپتر په یوه نندیه کی ئه وتوئی به نه زانین و ته مومژه وه نیه. ئه مړوړ پړیگا زورن بو ئه وهی له بری ئه وانی تر شته کان ئه زموون بکه ین. زهواج، جوړیک له نکولی فیتیشیستی تیا یه: خو ده زانین شته که به و جوړه یه و ته مومژی تیا نیه، به لام ههر ده شیکه ین... ۲۲. «پاسکال» دهره ق به و که سانه ی که گومانیان هه یه و ناتوانن باوهر بهینن، پاسپارده یه کی نیمچه کومیدی و میکانیکی پیشنیار ده کات و ده لیت: «بکه ونه سهر ئه ژنو، به جوړیک بجولینه وه وه ک بللی باوهرتان هه یه، ئیدی ئه وکاته باوهر خوئی بو خوئی دیت». ژیزه ک ئه م پاسپارده یه دهره ق به ئایدو لؤژیای زهواجیش به کارده هیئت و ده لیت: «هاوکیشه پاسکالییه که ی زهواج ئه مه نیه که: ده زگیرانه که تت خو ش ناویت؟ ئوکه ی برؤ زهواجی له گه لدا بکه، به شداری مه راسیمی هاوبه شی ژیان بکه، ئیدی ئه وکات عه شق خوئی بو خوئی دیت!، به لکو ئه مه ی تریانه: که سیکت زور خو ش ده ویت؟ ئوکه ی برؤ زهواجی له گه لدا بکه، په یوه نندیه عاشقانه که تان بخه ره چوارچپوهی رپوره سمیکه وه، به جوړیک که په یوه ستی و جو ش و خرؤشه که ت له ناوچپیت و، له جیاتیه که یدا کاروباری وه رزکه ری ژیانی روژانه جیی بگریته وه-ئه گهر ناشتوانیت له به رده م وه سوه سه ی شه هوه تدا خو ت رابگریت ئه و په یوه نندیه کانی دهره وهی زهواج به که لکت دین...».

گهر ئه م پاسپارده پاسکالییه بو دوخی کومه لگای خو شمان به کار بهینن، ئه و شتیکی له م جوړه ی لیده رده چپت: «ده ته ویت باوهر به خو ت بیئت که عاشقیت و عه شق ده نویت؟ ئوکه ی برؤ زهواج بکه و به رده وام به دوای داواکاریه کانی هاوسه ره که ته وه به، ئیدی عه شقیکی ناگرین خوئی بو خوئی دیت!».

هه‌واله‌کان..

ئەمپرو «هه‌واله‌کان» جوړه هوشياربیه کی وه‌سواسی به‌ره‌م دینیت. هوشياربیه ک که زیاد له واقیعیکمان پیده‌به‌خشیت. واته کیشه که نه‌وه نیه که ناتوانین له واقیع تیگه‌ین، به‌لکو نه‌وه‌یه وه‌ک هه‌ر «هه‌لېژاردنیکى درۆزنانه‌ی پۆستمۆدین» چەند واقیعیکمان هه‌یه بو هه‌لېژاردن. هه‌واله‌کان، سام و ترس و جه‌وه‌ه‌ری جه‌نگ کال ده‌که‌نه‌وه، هه‌لېه‌ت به‌و مانایه‌ نا که جه‌نگ جوان بکه‌ن، به‌لکو به‌و مانایه‌ی که جه‌نگ ئاسایى و عادى ده‌که‌نه‌وه. سیسته‌م له ریگه‌ی هه‌واله‌کانه‌وه، شوک و هه‌ژانه‌ رادیکاله‌کانى سوپیکتى سست کردووه.

ئەمپرو هه‌واله‌کانیش وه‌ک هه‌ر کالایه‌کی تر له‌سه‌ر زه‌وق و فه‌نتازیای بینه‌ر و بیسه‌ر ریک ده‌خرین. ئەو خه‌یالاته‌ی که له ریگه‌ی هه‌واله‌کانه‌وه درووستى ده‌که‌ین، پۆلینه‌ ته‌قلیدییه‌که‌ی نیوان «واقیع-خه‌یال» تیک ده‌دات: هه‌واله‌کان کۆی واقیع نیه، گه‌ر هه‌واله‌کان له واقیع دابشکینین ئەوه‌ی ده‌مینیته‌وه بریتیه‌ له «سیناریۆی سوریاى و خه‌یالاتى شه‌خسى و هتد». سوپه‌رئىگۆی گوینگر له هه‌واله‌کاندا به‌م جوړه کار ده‌کات: با دیمه‌نى ترسناکتر و کوژراوى زیاتر بیت...زیاتر...زیاتر.

رزگاری «بیوه ژنه کان»

«بیوه ژن» له زهینی کوردیدا بوونه وه ریکی به رزه خیه له نیوان پیاو و ژندا. دیاره که پیاو نیه، به لام ژنیش نیه. وه ها سهیری «بیوه ژن» ده کریت که خه سیراوه و شتیکی لی کهم کراوه ته وه. رزگار بوونی «بیوه ژن» لهم خه سانه، خه ساندنی وینه ی پیاوه نهك خوئی و کچینی خوئی. وهك بلیی پیاو ئه ندامیکی له شی ئه م بوونه وه ره بووه و ون بووه. لیروه وینه ی «بیوه ژن» وینه یه کی بی منه ته، چونکه سیبه ر و جه به رووتی پیاو کورت ده بیته وه بو ئاستی ئه ندامیکی له ش که بو ماوه یه کی کاتی هاتووه و بزر بووه. په نگه زواج له یاده وه ریی «بیوه ژن» سی کوردیدا جوړیک بیته له به خشین. به خشینیك که ئازاری کوومه لایه تی و رزگاری شی تیا یه. به خشینی ئه و په رده یه ی که ده یه ویت له شه ر و موسیبه ته که ی رزگاری بیته و هاوکات سه ریشه و قهیرانی شی بو دروست بکات. رزگاری «بیوه ژنه کان» له ویدایه که: پیوسته پیاوی کوردی بو چرکه یه ك له بیره وه ریی ئه ماندا بینه رزگار که ر و پاشان ون بن. پیاوی یه که م، وهك ئه و رزگار که ره یه که مه بیته که خوئی له وه همه کانی خوئی رزگار ده کات...

ئه وه «په رده ی کچینی» یه که له که لتوری ئیمه دا، سیفه تی «بیوه ژن» ده لکینیته به کچه کانه وه. هاوکات ئه وه هر باوه ربه خو بوونی ژنانه که ده توانیته ئه م جوړه ئه فسانه و دهر دانه تی په ری نیته. زیاده ره وی نیه گه ر بلیین کرانه وه ی که لتوری ته نیا له باوه ربه خو بوونی ژنه کان و «بیوه ژن» ه کانه وه ده ست پیده کات. له گه ل هر ژنیکدا، پیاوی کیش له فه نتازیا و خه یالاته نه خو شه کانی رزگاری ده بیته. واته له و چرکه یه وه که هه ست بکه ن ئه وه ی له ده ستیان چووه په رده ی کچینی نیه، به لکو ئورگانیکی ئاسایی وهك پیاوه. پیاو وهك نی رینه و پری نا، به لکو وهك ئه گه ریك له ئه گه ره ئاساییه کانی ناو ژیان. پیاو وهك به رکاریك که دیت خورافه تی په رده هه لده وه شی نیته وه و د پروات و ون ده بیته. پیاو وهك رزگار که ری خوئی...

«سیله/صله» ی رحم

سیله ی رحم له سه ره تادا له سه ر «دووباره بوونه وه» به نده. واته ده ییت وه کو مه کینه یه ک خو ی دووباره بکاته وه و نه وه ستیت: برۆ بیینه، دیسان بیینه، بیرت نه چیت بیینیت. ئەم دووباره بوونه وه یه سیله ی رحم له دیندا، رحم ده کاته جوړیک له «ئایدۆلۆژیا». سیله ی رحم دیوکی سیاسی و ئایدۆلۆژی هه یه: کو بینه وه، «کو بوونه وه» بکه ن با ئەندامه کانت په رش و بلاو نه بنه وه.

کیشه که له قوولاییدا رحم نیه، به لکو پیکه ستنه وه و گه یان دنی «رحم» ه. سیله ی رحم بۆ کومه لگای ئیمه، دابه شکردنیکی ترسناکی ده سه لاته له نیوان سو بیکتی کوردیدا. سو بیکت به هوی «رحم» ه وه ده سه لاتیکي شاراهه ده به خشیته ئەوانی تر. خو ی له توړیکي کومه لایه تیدا ده هیلیته وه که هه میشه به هوی «گلله یی» ه وه به شیک له سو بژه کتیقیته و سو بیکتبوونی خو ی ده دۆرینیت. «گلله یی» ناردنی ئۆتۆریتیه کی فیلبازانه یه له پریگه ی زمان و ده رپرینه وه.

درۆزنهکانی شار..

هه موو شارێکی کوردی، درۆزنێکی مه حبوب و ناسراوی تیايه. ئەم درۆزنانه، درۆزنێکی ئاسایی نین وهك هه ر درۆزنێکی تر. به لكو وه زیفه یه کی گه وره تریان هه لگرتوووه: ئەوان زۆر جار له جیاتیی ئیمهش درۆ ده کهن، سیناریۆی قه به ده هۆننه وه، فه نتازیا مان تا ئاستی حه قیقه ت ده جو لئینن. له وهش زیاتر: ئەم درۆزنه ناسراوانه رۆلی «سینه ما» ی شاریا ن بینیه بو گویگره کانی. سینه مایه ك که به ره نجامی ئەم په یمانه شاراوه یه بوو: تو درۆ بکه و ئیمهش وا خۆمان پیشان ده ده یین که درۆ ناکه ی: سینه مایه کی «ئینحرافی».

پیده چیت ورده ورده ژماره ی ئەم درۆزنانه که م ببنه وه، بۆیه پرسیا ره که ئەمه یه: ئەو وه زیفه و ئه رکه ی که بو ئیمه ی جیده هیلن چین و چه نندن؟

له وهلامی پرسپاریکی «عزیز رهوف» دا:

عزیز رهوف: به شیک له خه لکانی حزبی و نوسهر و شوقه کار، نوسهران به وه تاوانبار ده کهن که ناچنه به ره کانی شهر دژ به داعش و پیمان ده لپن ئیوه له بهردهم سپلیت قسه ده کهن و فهرموو وهرن بۆ به ره کانی شهر. بۆچونی ئیوه چیه بۆ ئهم جوره داواکارییه؟ یان نه گهر داوا له بهریتز بکهن چی ده لپی؟

و. ع: گهر تۆزیك دهروونشیکارانه وهلام بدهمهوه، ئهوا لهم قسه لۆکانه دا جوریک له «ئیره یی» نوستوو. کیشه که ئه وه نیه که کئی ده چیت و کئی ناچیت، یان تا چهند پپویسته و تا چهند پپویست نیه. کیشه که ئه وه یه گهر ته نیا یه که کسه ش ماییت بچیت بۆ شهر، ئهوا ئهم قسه لۆکانه به و تاکه که سه شه وه ده لکینن. واته «مادام رهنگه من بکوژریم، ئهوا ده ییت تۆش بکوژریت». ههر لیره وه یه که پیرۆزی و نیشتمانپه روه ری و هه ندیک به های تر لیره دا ونه و هه ندیک له و که سانه جگه له م ئیره ییه شتیکی ئه وتۆمان پیشان نادهن. گهر تۆزیك دیاله کتیکانه سه یری ئهم قسه لۆکانه بکه ین، ئهوا ئیره ییه که روونتر ده بیته وه. بۆ نمونه، گهر ههر به راست ئیوه نیشتمانپه روه رن، بۆچی یه خه ی نوخبه یه کی بچوک ده گرن و داوا ی چه ک هه لگرتیان لی ده کهن؟ ئایا ئه مه گومان له و نیشتمانپه روه ری و فیداکارییه درووست ناکات؟ ههر لیره وه یه که ژیه که پپی وایه «لاکان» و نیچه» له پیناسه کردنی عه داله تدا زۆر ده قیقن که عه داله ت ده به ستنه وه به «ئیره یی» ه وه. عه داله ت واته با تۆش ههر هینده ی منت هه بیته، ئیدی گهر ئه و «هه بوون» ه ش بریتی بیته له «نه بوون». بۆ نمونه با سه یری نوکته ی ئه و جوتیاره ساده یه بکه ین که ده چیت بۆ لای جادووگه ریك و پپی ده لپت «قوربان هاتووم شتیکم بۆ بکه یت»، جادووگه ره که ش به زۆلییه وه ده لپت» ههرچی بۆ تۆ بکه م، ئهوا دووقات بۆ دراوسیکه شتی ده که م». جوتیاره که ش ده لپت «ده ی که واته چاویکم ده ربینه!». واته عه داله ت لیره دا ته نیا په یوه ندیی به هه بوونه وه نیه، به لکو په یوه ندیی به نه بوون و نوقسانییه وه

هه یه. کیشه ی نیشتمانپه روه ری لای به شیك له م دهنگانه، شتیکی له م جوړه یه. گرنګ نیه کئ نیشتمانپه روه ره و ده توانیت چی بکات و وه زیفه که ی له م دوځانه دا چیه، به لکو گرنګ نه وه یه بپروات و بکوژریت. لیره وه جاریکی تر کیشه ی «نهرکی پوځنیر» دیته وه گوړی. نه م چهن د پوژه به به رده وامی موتا به عه ی نوسین و شیکردنه وه کانم کردووه له سه ر نه م دوځه، به لام هیشتا شیکاریکی نه وتوم نه بینیه که پوځنیر به شیك له نهرکی استه قینه ی خو ی گپرابیت. ئایا هه روا به بی ته حلیل و قسه چه ک هه لبرین و پړوین بو جه نګ؟ لیره وه یه که ده بیت ریز بو تیور و شیکاری جدی بگپړینه وه و تیور له و پیناسه هه له یه پاک بکه ینه وه که گوایا «قسه ی زل» ه. زور تیوریزه کار هه ن چه کیکیان هه لنه گرتووه و ده یان و سه دان هه زار چه کداریشیان جوولاندووه.

نامه‌ی‌ه‌کی کورتی هاورپی نوسهرم «به‌ختیار عه‌لی»

ده‌بارهی یه‌ک‌یک له پۆسته‌کان:

نازیم کاک وه‌لید.. ویستم ئەم کۆمیتته بو نوسینه‌که‌ت دابنیم... دوا‌یی وتم هه‌ر بو خۆتی ده‌نیرم... ده‌بارهی ئەو شوکه‌ی دوا‌ی وه‌ستانی فه‌یسبوک یان ئامپه‌رکانی ته‌کنۆلۆژیا دروستده‌ییت، من به‌و جو‌ره ده‌یینم:

ئیمه‌ له ژیه‌ک «وه‌ باوه‌رده‌که‌م پێشتر له‌ دۆلۆز و بو‌دریار» یشه‌وه‌ ده‌زانین که‌ واقع بوونی نییه‌. ژیه‌ک ده‌لێت جگه‌ له‌ مه‌جازیی «فیرتوییل» هه‌یچی تر بوونی نییه‌. به‌لام ئیمه‌ له‌ دونیای مه‌جازدا چی ده‌که‌ین. له‌ فه‌یسبوکدا مرۆف ئامپه‌ریکی په‌یوه‌ندی به‌کارناهییت. جو‌ره ته‌فسیریکی وا بو فه‌یسبوک یان بو هه‌ر که‌ره‌سته‌یه‌کی تری په‌یوه‌ندی مۆدیرن، بی مانایه‌، بریکیش ئەحمه‌قانه‌ و ساده‌یه‌. من واتیده‌گه‌م فه‌یسبوک هه‌ستی بوون به‌ «ئه‌ویدی گه‌وره‌» له‌ سوپیکته‌ بچوکه‌کاندا ده‌خولقییت. هه‌یچ چێژیک له‌و چێزه‌ ترسناکتر نییه‌ که‌ تیدا سوپیکته‌ ملکه‌چ و بچوکه‌کان هه‌ستبه‌کن بوون به‌ به‌شیک له‌ «ئه‌ویدی گه‌وره‌» یان هه‌مان هیز و ئیمتیازی ئەویان هه‌یه‌. له‌ تیوره‌کانی حیکایه‌تخوانیدا «سرد» دا هه‌میشه‌ به‌ر جو‌ره «حیکاتخوانیکی ئیلاهی» ده‌که‌وین. حیکایه‌تخوانیک هه‌موو شتیک ده‌زانیت و به‌رده‌وام له‌ هه‌موو شوپیکه‌... فه‌یسبوک جو‌ره مه‌وقعیه‌تیکه‌ی وه‌ها ده‌دات به‌ مرۆف، جیگای «چاودیریکی ئیلاهی». مرۆف ئەو هه‌سته‌ی تیدا‌یه‌ که‌ چاوی له‌ هه‌موو شتیکه‌ و هه‌موو ده‌نگیکی ده‌گات و هه‌موو ده‌نگیک ده‌یگاتیت و که‌ی بیه‌ویت و کپی بیه‌ویت ده‌توانیت په‌یامی بو بنی‌ریت. له‌ سه‌ده‌کانی پێش‌وودا ئەم ئیمتیازه‌ ته‌نیا «خودا» هه‌یوو، له‌م سه‌ده‌یه‌دا ته‌کنیک ئەم جو‌ره هه‌سته‌ له‌ مرۆفه‌ ساده‌کانیشدا به‌جو‌ریکی وه‌همی سه‌ه‌زده‌کات. لای فۆکو «پانئۆبتیکۆن» «چاودیری پانورامایی له‌ بورجیکه‌وه‌ که‌ هه‌موو شتیکه‌ لێوه‌ ده‌بینیت» جو‌ره گۆرانکاریه‌کی ریشه‌یی له‌ سروشتی ده‌سه‌لاتدا به‌رجه‌سته‌ده‌کات. مرۆفی ناو ئینته‌رنیت به‌

گشتی و فهیسبوك به تايهت، جيگاكهی له جيگای ئه و چاودپری زیندانه ده کات که جیرمی بینتام نه خشه میعماریه که ی کیشابوو، بورجیک هه مووانی لیوه ده بینیت و له جيگای خویه وه سزا و پاداشت دابه شده کات. ئه م سروشته واده کات، سوپیکته گیروده و بچوکه کان فهیسبوك وه ک شوینی ده سه لات بینن. له ریگای فهیسبوكه وه جيگای «ئه ویدی گه وره» داگیرده کهن... خویان وه ک پاسه وانی بورجه که ده بینن، پیان وایه شوینیکی ستراتیزی و سیراوییان داگیر کرده. وه ستانی فهیسبوك، دوو شوکه... شوکی ونکردنی «ئه ویدی گه وره» خوی که «فهیسبوك» نوینه رایه تی ده کات، شوینی له ده ستدانی ئه و سه حنه یه ی که سوپیکتی ئاسایی تیدا ده توانیت رولی ئه ویدی گه وره بینیت. به کورتی ساتیکی ترسناکی گه رانه وه یه بو «واقع»... له «لاکان» یشه وه ده زانین «واقع» ناویکی تره له ناوه کانی «مه حال». هیچ شتیک بو مروقی مؤدیرن له وه ترسناکتر نیه مروق بگه ریته وه بو «واقع». مروقی مؤدیرن ته نیا له کاتی «نه خوشی» و «مردن» دا ده توانیت بگه ریته وه بو واقع... ئه وه ی دی که تیدا ده ژی، سه رتاپا مه جازه

پۆسته که:

فهیسبوك وهك ده عبا:

له کارکه وتنی فهیسبوك بو چه ند خوله کیك، له روودانی کاره ساته سرووشتییه کان ده چوو. دوخیکی لال و لیل زال ببوو. وهك بلیی فهیسبوك تا که زمانه بو جیهانی ئه مرۆ. زمان وه کو په یوه ندی نا، به لکو وه کو بنکی واقع. وهك بلیی، هه موو وینه و ئیماژ و یاده وه رییه کانمان له کتوپرێکدا ون بوون. وهك بلیی، دیواریک ته مومژ که وته نیوان هه موومانه وه. نه مانی ئه نته رییت و فهیسبوك ده توانن له په لاماری «ده عبا و بیگانه کان» بچن: ئه ویش له و خاله دا که شتیک رووده دات و به روونی نازانین چیه!

گه ر فهیسبوك و ئه لته رناتیقه کانی نه مینن، ره نگه ئه وکات خو مان بچینه که ولی ده عبا و بیگانه و بی زمانه وه.

«شیروان عه بدولا»

ناتوانن به تهنز و ئایروونی و نوکته، شهیدایی خویمان بو ئهم فیګه ره بشارنه وه. به لکو له پریګه ی تهنز و قسه لۆکه وه، زیاتر ئهم شهیداییه ده سه لمینن. ګورینی «ماموستا» بو «ماموصا» هیچ له حه قیقه ت ناګوریت. به مه کره وه ده سه لمینیت که «چه نده مه فتونی ماموستایت». حه قیقه ت به پیچ و په نا و چه وتیدا خو ی پیشان ده دات. حه قیقه ت ګوج و ګه واله، سه ر و شکلی چه ماوه یه. جاران سه باره ت به حه قیقه ت ده و ترا «تا راستر ده ربکه ویت، راستره». به لام پیچه وانه که ی «راستره»: حه قیقه ت تا لارتر ده ربکه ویت، راستره. حه قیقه ت به فر و فیل و قوشمهی و زور شتی تر خو ی پیشان ده دات. ګه ر له واقیعه شدا نه توانین بچینه کونسیرتی «ماموصا» ه وه، ئه وا شه و دیته خه ونمانه وه. خه ویش یه کیکه له و سه ردابانه ی که حه قیقه تی تیا ده رده که ویت.

جادووه «قهشهنګ»هکان..

له نیوان ئیمه و جادووګه ره کاندایه ایمانیکی شاراوه هه یه، هه ردوولامان که متازور پیککه وتووین و لئی بیده نګین، جادووګه ره کان یه ک په ایمیان هه یه: دلت خوش ده که م و پارهم بده ری، به لام به و مهرجه ی وا خوت دهر بخت که من درو ناکه م!

نهمرو هه مان په ایمان که وتوته نیوان ئیمه و سیستمی سه رمایه داریشه وه، سیستم چهن دین دهر که وته ی سه یر و سه مهره ی هیناوته ئاراوه که روئی «جادوو» ده گپیت: وهره یانسیب و قورعه بکړه و یاری خه یالی تاقی بکه وه، به لام به و مهرجه ی وا خوت دهر نه خه ییت که درو و گالته تان له گه ل ده که م.

جادوو هکان، له ری و په سمی قه شه نګدا ئالوګور ده کرین.

«نهریتی بیرکردنهوه»

له رۆشنییری کوردیدا، دیارده و زاراوهکان وه کو فورم دین و وهك ناوه پۆکیش جیده مینن. بۆ نمونه، کۆجیتۆکهی دیکارت ته نیا وهك فورم ده گاته ئیمه و له وه دا کورتی ده کهینه وه که بیرکردنه وه گرنه، ئه وهی بیرنه کاته وه مروڤ نیه و بوونی نیه، بۆیه «من بیرده کهمه وه، که واته هه م!» دیاره ئه مه ههچ په یوه ندییه کی ئه وتۆی به ناوه پۆکی کۆجیتۆکه وه نیه. هینانی فورمه که یه تی و به کارهینانیتی له سیاقیدا که مروڤی کوردی ده یه ویت وا خوئی پشان بدات که بیرده کاته وه. جگه له وهش زاراوهی وهك پۆستمۆدیرنه به هه له هاتوو وه و وهك هیماى نوپگه ری و یاخیبوون به کارده هیتریت. ئه مه جگه له وهی پروخساری نیچه و باديو و کافکا و زوری تریش له ناوه پۆکی رادیکال و راسته قینهی خوئیان دامالینراون. یان بۆ وینه، لیبرالیزم کراوه ته هیماى ئازادی و کرانه وه. یان رادیکال وهك ره جعی و دوگما سهیر ده کریت. تاکه ریڤگای رزگار بوون له م فورمالیزمه، دروستکردنی نهریتی بیرکردنه وه یه. نهریتی بیرکردنه وه چه؟ لانیکه م بریتییه له دیاریکردنی هیل و بیریار و سیسته می زاراوه یی له گرووپیکى فیکریدا. واته ئه و بیریارانه و پیشینه و په یوه ندییه کانیا ن دیاری بکه ییت و نه هیلیت تیکه ل و پیکه ل بن. نهریتی بیرکردنه وه ده توانیت له ریڤگه ی وه رگپرانى ده قى ئه و بیریارانه و تیوریزه کردنیانه وه، مۆدیلیکی گرووپى دروست بکات. گرووپیک که جیهانینی و زمان و یه کانگیریی خوئی پاریزی. نهریتی بیرکردنه وه، پیمان ده لیت که ده شییت بیرکردنه وه ئیشی گرووپیش بیت، نهك ئیشی تاکیکی گۆشه گیری بئلایه ن! لیره وه ئیشی گرووپى، ئیشیکی تا راده یهك سیاسیه. جیا کردنه وهی ئه و قوتابخانه فیکری و تیوریانه شه که تیروانینی خوئیانیان هه یه بۆ کیشه کان. گه ر تیروانینی خوئت هه بوو بۆ کیشه کان، ئه و به ئاسانی ئه و ده رفه تهش ده ره خسیتیت که ره خنه ت بکه ن و بتینن:

مه گه ر ئه مه پیناسه ساده و سه ره تاییه که ی رادیکال بوون نیه؟
ده بیت زاراوه ی (رادیکال) یش له و هه له یه رزگار بکریت..

«دل»

«ژان لوک نانسی» له جییه کدا باس له وه ده کات که دل شتیک نیه پیشوهخت بوونی هه بیټ. دل هه میسه له گهل شکانیدا درووست ده بیټ. واته له و چرکه یه دا دل درووست ده بیټ و بوونی ده سه لمیټ که پارچه پارچه ده بیټ: بو ئه وه ی هه بیټ، ده بیټ له ناو بچیت... مامه له ی سویکت له گهل دلدا، هه میسه مامه له یه کی دره نگوه خته. ئه و کاته ته رکیزی ده که ویته سهر دل، که شتیکی به سهر هاتووه. وه ک بلیی پیشتر دل بوونی نه بووه، وه ک بلیی زیاده یه ک بووه. ئیشی دل ئه وه یه که له ریگه ی له ناو چوونی خو یه وه، په یامیک بگه یه نیټ. په یامه که شتیکی تر نیه، نه ینی و هه والیک ی تر نیه، په یامه که ههر بریتییه له شکانی دل خو ی. به زمانه لاکانییه که: په یامه که ههر بریتییه له خو ی.

«پشک» ی وهرگیږ:

وهرگیږ ده که ویته کوئی ئه و تیکسته وه که وهریده گیږیت؟ ئایا خوینه ریږکی پیشوه ختی تیکسته که یه یان نوسه ری دووه مه، یا خود خالقی سهرله نویی ده که یه وه که ئه وه ی که پوستمودیرنه کان باسی ده که ن؟ ئایا خائینه به مانا کلیشه یی و باوه که ی؟ ده شیت هیچیان نه ییت.

وهرگیږ ئاواره یه. به ناو تیکستیک و مالیک و سهدان رسته دا تیده په ریږت که هی ئه و نین. جار جار ده که ویته ئه و قه له قه شه وه که په ننگه ههر هی که س نه بن. یاده وه ری له گه ل ئایدیا و وینه و وشه کانداهیه و پی وایه له زور شوینی تریشدا بینونی؛ وشه به وشه ده گورپته وه؛ کلیشه کانی وه که ئه مانه ت و خیانه ت تاقی ده کاته وه؛ له وه هره سه ئاگاداره که زمانی یه که م له به رده م زمانی دووه مدا تووشی ده ییت؛ تهرمی ئه و ده برین و ئیدیومانه ده بینیت که دوا ی خو ی جیان ده هیلیت، به لام ههر ده روات و ناوه ستیت. جیه که هیه و پی نه گیشته وه؛ ئه و جیه هیچ نه جگه له خالی سهره تا، سهره تا خه ونی سهره تایی هه مو وهرگیږیکه که ده یه ویت بگاته وه سهری.

وهرگیږه کان تا ئه به د ده توانن به ده قیکدا بچنه وه، ئاواره یی واته پیاچونه وه، پیاچونه وه له پیناوی پیاچونه وه دا: ئایا ئاواره راسته قینه کان جگه له و ریږگایه ی که پایدا ده چنه وه هیچ پشکیکی تریان هیه؟

ژورنالیزم و نهو تهرمه ی که برپاره نهریت..

(عه تا محمه د) ی چیرۆکنوس له پۆمانی (خواجه نه سره دین...) دا به شیوه یه کی سیمبولی باس له کوشتنه کانی وه ک کوشتنی سهردهشت عوسمان ده کات. عه تا، فه رمانپه وایه کون و نوئی له وه دا به راورد ده کات که پاشا کونه کان گوئیان له خواجه و به هلول و نوکته بیژه کان ده گرت و له ریگه ی گالته کردنه وه په خنه کانیان پیده گه یشت. ئەم جوړه کاره کته رانه له میژووی ئەوسادا زوړن و به دیدی عه تا ده کونه نیوان شی و عاقله وه. به کورتیه که ی، جارن به م جوړه ده سه لاتداره کان به قسه ی خه لکانی خواره وه ده که وتنه پیکه نین، به لام له دونیای نویدا په یوه ندییه که پیچه وانه بوته وه. ده سه لاتدار و دیکتاتوره کان نوکته و گالته ده کهن و پیوسته په عیه ت و هاوالاتیان پیکه نن. ته نانه ت زوړ که س له سه ر ئەوه ئیعدم کراون که نوکته یان گیراوه ته وه، گویا نوکته ئیشی ئەوان نیه. عه تا، مردنی سهردهشت وه ک خه له لیک له م په یوه ندییه دا پیشان ده دات. سهردهشت له سهرده میکدا شوخی و گالته ی له گه ل سهرکرده کاندای کرد، که مافی گالته کردن تاییه ته به ده سه لاتداره کان.

له م درزه وه، هه ول ده ده ین توژی که له فه زای ژورنالیزم دووربکه وینه و چنه د تیپینییه که له سه ر مه رگی سهردهشت بخه ینه پروو. ژورنالیزم و پوژنامه نوی کوردی، مردنه کان کورت ده کاته وه بو رستیک کلیشه ی وه ک: سهردهشتیش یه کیکه له شه هیدانی ئازادی و قه له م، سهردهشت سه لماندی که ئازادی بیروپا بوونی نیه و هتد. ئەم کلیشه انه، گه رچی راستی سهره تایان تیایه به لام غه دری ژورنالیتیشیان تیایه. گه ر ئەم کلیشه انه تا دوا سنوری لوژیکی رابکیشین، ئەوا ده گه ینه وه به م ده ره نجامانه: پیوسته ریگای ئازادی هه میشه دوور بی، هه ر کوژراویک یه ک دانیه و تاکه ژماره یه که، هه ر قوربانیه ک ده چیته وه پال قوربانیه کانی تر و ده بیته چه ندیته کی پروت، دادگاییکردنی بکوژانی سهردهشت جوړیکه له عه داله ت و قه ره بوو. گه ر توژی که ورد بینه وه، په یوه ندی عه داله ت و مردن له مه ئالۆزتره به دادگا قه ره بوو بیته وه، جگه له وه ی که مردن خوئی دوخیکی موته له قه و زوړجار به راورد و چه ندیته

و قهره بوو هه لئاگریت. دادگاییه که له هه ولیر بیت یان لاهای، نیشانه کانی سهر تهرمی سهردهشت چاره سهر ناکات. که واته چی له تهرمه که ی سهردهشت بکه یین؟

رهنگه ئەم پرسیاره ساده یه تا سهرده میکی دوور بمینته وه. ئەوه ی هه یه تهرمی که. له راستیدا ئەم تهرمه هیشتا غه ریب و توقینه ره. وه ک بلّی ناتوانین توخنی بکه وین. ههر ئەمه شه که تا ئیستا کوشتنی سهردهشتی وه ک زهر به و تراومایه کی دهروونی لای هه موومان هیشتاوته وه. مه به ست له تهرم، له شی بپروخی قوربانیه ک نیه. به لکو جوړه ماتریالیکى موقه دهسه که خوومان داومانه به کوشتدا و ئیستاش دهپهرستین. ئەمه له تیوری تهوته می فرۆیدیشه وه نزیکه. خیله سهره تاییه کان، گیانه وه ریك ده کوژن و پاشان له دهووری کوډه بنه وه و دهپهرستن. به ته عبیره که ی ژیهه ک، بریاره تهرمی سهردهشت نه مریت؛ یان ئەو تهرمه ی که بریاره نه مریت. ئەمه به پیچه وانیه گوتاری ژورنالیزمه وه، که سهردهشت ده مرینیت و چاوه پروانی قوربانیه دواتره. چاوه پروانی ئەوه یه لیستی کوژراوه کان له سهر شاشه ی ته له فریون دریزبنه وه، بو ئەوه ی پتر بیسه ملینن که ئازادی بوونی نیه و هه موومان ئاماده ی قوربانیدانین. ههر ئەمه شه که مهرگدوستی له ئینسانی ئیمه دا ده جوینیت و زوریك ههن ده خوازن «شه هید» بکرین. ته نانهت وه سیه تی پیش کوشتنیش، لای هه ندیک روژنامه نوس ئاماده و بلاو ده کرینه وه. تهرمه که بیرده بریته وه. ده نگیک هه یه که حه سرت به وه وه ده چیژیت که سهردهشتی نه بینیه و نه ناسیه. ئەمه ته وه ری به شیك له نوسین و هه لویسته کان پیکدینیت. وه ک بلّی، چیژی مهرگدوستیه که له قوولاییدا تیر نه بووه. بو ئەوه ی ئەم چیژه تیر بیت، ده بیت قوربانیه که بناسین و یاده وه ریمان له گه لیدا هه بیت و پاشان مردنه که شی له مس بکه یین. مردنه که ی بیته دیمه نیکی کامل له زاکیره و یاده وه ریماندا. به ته نیشتی ئەم هه سته وه، ریزیك میتافوری مهرگدوستانه ی دی به رهه م ده هیژیت: سهردهشت حه لاجیکی تره، سوقراتیکی تره، خاوه نی شه هاده تیکی تره.

خوینی سهردهشت پیوستی به م ئەفسانه و قه له وکردنانه نیه. سهردهشت و کاوه و سوران، پیوستیان به و به راورده ئەفسانه ییه نیه. ئەمانه گهنجی ساده و دلّسافن، له نزیك ژیانه وه کوژران، ته نانهت ئاستی نوسین و ده برپینان ده لالهت له م خالسی و ساده ییه یان ده کات. به راوردی ئەمان به فلان ئایکونی میژوویی، نیه تیکی شاراه ی کوومه لایه تی له پشته وه یه و کوومه لگا بو هه سته تر ده گهریت، بو تیرکردنی غه ریزه ی شاراه ی تر.

سهردهشت پیشت ده یزانی ده کوژریت، که ده شوژریت له ناوناچیت و وه ک مردنه که ی تا

پوژگارێکی دی کامل و پڕ نابیتهوه. واته هه‌ندی مردن تا سه‌رده‌مانیکی دی، درێژده‌بنه‌وه و پڕ نابنه‌وه. مانا و خه‌رمانه و ده‌لاله‌ته‌کانی خۆیان نادۆزنه‌وه. به‌م پێیه، کوشتنی سه‌رده‌شت جوړیکه له دیاله‌کتیکی مان و نه‌مان، کوژان و نه‌کوژان. گه‌ر دیوێکی سه‌رده‌شت بو ئازادی قسه‌کردن کوژابیت، ئه‌وا دیوه‌کانی تری به‌شاراوه‌ی ده‌مینه‌وه. ئه‌م جوړه‌مردنانه له سه‌ره‌تادا جوړیکن له تراوماجه‌ زمانه‌ فرۆیدییه‌که، یان پریال به‌ زمانه‌ لاکانییه‌که. واته وه‌ك شوکیکی ته‌عبیره‌که‌راو پرووده‌ده‌ن و پاش زه‌مه‌تیکی تر دینه‌ ناو سیسته‌می په‌مزی و ماناوه. واته هه‌ولی ژورنالیزم و جه‌ماوه‌ر، نه‌مرکردنی سه‌رده‌شت نیه؛ به‌لکو زوو مراندنیتی. ده‌یانه‌ویت قوربانییه‌که‌ کۆتایی بیت و بینیرن بو‌ میژوو و بیکه‌نه‌ سیمبول. ئه‌مه به‌پێچه‌وانه‌وه‌ی ئه‌م بو‌چوونه‌وه‌ که، قوربانییه‌که‌ پارچه‌ پارچه‌ ده‌مریت و مه‌دلوله‌کانی یه‌کسه‌ر خۆیان ناده‌ن به‌ ده‌سته‌وه. هه‌ر لێره‌وه، په‌نگه‌ سه‌یر نه‌بیت که هه‌ولدان بو‌ دۆزینه‌وه‌ی بکوژه‌کان؛ په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ ئازادییه‌وه‌ نه‌بیت. چونکه‌ لانیکه‌م بکوژه‌ گه‌وره‌ و په‌مزییه‌کان دیارن. تا ئه‌و پاده‌یه‌ دیارن که قوربانییه‌کی تریش به‌پۆیه‌یه. ئه‌و هۆشیارییه‌ی که خۆی له‌ دۆزینه‌وه‌ی بکوژه‌کاندا کورت ده‌کاته‌وه، هۆشیارییه‌کی ژورنالیستی و پۆلیسی و کاتییه. په‌رینه‌وه‌ی ئه‌م جوړه‌ هۆشیارییه‌ له‌ شاشه‌ و گوڤاره‌کانه‌وه‌ بو‌ ناو خه‌یالی جه‌ماوه‌ر، په‌رینه‌وه‌یه‌کی راسته‌وانه‌ و پروون و به‌رچاو نیه. گواسته‌نه‌وه‌ی هۆشیارییه‌که‌ به‌ که‌نالی پیاوپیچدا پرووده‌دات: ئایا جه‌ماوه‌ر واقیع کورت ناکاته‌وه‌ بو‌ فیلمیک و بکوژه‌کانی ناوی؟

پاش پۆمانه‌که‌ی عه‌تاش، ورده‌ ورده‌ ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت که‌ سیاسییه‌کان نه‌ك هه‌ر ته‌نز و نوکته‌ ده‌گێرنه‌وه، به‌لکو ده‌شتوانن په‌خه‌ له‌ خۆیان بگرن. نوکته‌ راسته‌قینه‌که‌ ئه‌مه‌یه. ئه‌و ده‌مه‌ی په‌خه‌ له‌ خۆت ده‌گریت، ئیدی سیحری په‌خه‌گرتن ته‌واو کال ده‌که‌یته‌وه. هه‌ر په‌خه‌یه‌ك وه‌ك نوکته‌یه‌کی بیتام و به‌تالی لی دیت.

یادکردنه‌وه‌ی سه‌رده‌شت بریتی نیه‌ له‌ کوپیکردنه‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌ك؛ به‌لکو گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو‌ سه‌ر ئۆبیکتیك، ته‌رمیک، پرووداویك که قوربانییه‌که‌ش ته‌فسیری ته‌واوی بو‌ی نه‌بوو. ده‌توانیت یاداشت و بابه‌ته‌ چکۆله‌کانی سه‌رده‌شت عوسمان بخوینیته‌وه‌ و بیپشکنیت. قوربانییه‌که‌ش تا جیه‌ك ده‌یتوانی له‌ مردنی خۆی تیبگات... ئازادی هه‌میشه‌ ده‌سکه‌وتیکی پله‌پله‌ نیه‌ که به‌سه‌ر ته‌رمی قوربانییه‌کاندا پێی بگه‌یت. زۆرجار مردنه‌کان، وه‌ك جو‌له‌ و ژبستیکی خالی ده‌مینه‌وه‌ و هیچ نرخیکیان له‌ میژوودا نیه.

كه نايبوريت..

كليشه يه كى له م جوره هه يه «مرؤقى گه وره، هه له ي گه وره ده كات». ده بيت ئه م كليشه يه تۆزىك بخريته وه سهر مه داره كه ي خوى «مرؤق، هه له ده كات». سيفه تى «گه وره» له پال وشه ي مرؤق و هه له دا، سيفه تى كه ي به تاله. مادام پيشتر دراوه ته پال مرؤق، دواترئش ئه م مرؤقه وه ك ههر مرؤقى كه ي تر هه له ي كردوو و هه ول دراوه له رپگه ي زمانى كومه لايه تيه وه هه له كه ي بپوشريت: مادام تو گه وره يت، هه له ي گه وره شت لى ده وه شيته وه. پيچه وانه كه ي چيه: مرؤقى بچوك، هه له ي بچوك ده كات. به هوى پيچه وانه كه يه وه تيده گه ين كه كليشه كه ي سه ره وه فشول و رپاكارانه يه.

ليبوردين چه مكيكى زل و عمومى و ئايدولوزييه. بو ئه وه ي باسى بكه يت، ده بيت پارچه پارچه ي بكه يت، بيكه يته پرسيارىك و هه رجاره و بيخه يته به رده م سوبيكت: تو بوچى ده مبوريت؟ ره نگه وه لامه كه ش ژيستى كه ي ساده بيت: چونكه هه له م كردوو. يان ده شيت ئه مه شى بو زياد بكه ين: سوبزه كتيفيته ي مرؤق له سه ر هه له و چه مانه وه درووست بووه. واقع خوى هيلكى چه ماويه، حه قيقه ت به چه مانه وه و هه له دا ده بيت حه قيقه ت. به م پيه گه وره ترين ژيستى مرؤق كه خوشه ويستيه، له خالىكدا ده چه ميتته وه به سه ر خويدا.

به پيچه وانه ي مورالى كلاسيكى و دينيه وه، ليبوردين شتىك نيه بيده يته ئه وى تر. دياريه ك نيه تا بينيريت. ليبوردين، جورىكه له بو شايى. جورىكه له سه يرووره و به رده وامى. داوه تكردنى ئه ويره بو ئه وه ي بيته ناوته وه و له جاران نزيكتر ئه زموننت بكات. تىگات كه تو سوبيكت نيت، تو ئوبيكتيت؛ بكه ر نيت به لكو به ركار و بابه تيت. كه سى ليبورده ئوبيكته، چونكه چاوى خه تاكاره كه ي له سه ره تاكو بيه خشيت. نيگاي خه تاكاره كان له و نيگايه ده چن كه مرؤق ده كاته شت و بابه ت و وشكى ده كات.

دواى هه له كان، پيكه اته و سوبزه كتيفيته ي مرؤق له رزه يه كى تيده كه وىت. سوبيكت

سیمایه کی تری خوئی تاقی ده کاته وه. کاتیکیش ئه وی تر نابورین، نامه یه کی له م جوړه دیت: «نه تبوریم بو ئه وهی بیسه لمینیت که تو هه له ناکه یت. ئه م لینه بوردنه، خوئی جوړیکه له هه له. ئایا ئه م هه له یه، خوئی جوړیک نیه له حه قیقه تی مروّف؟». یان به پیی چیرۆکه کی عیسای مه سیح: با ئه و که سه به رد بگریته ژنه گونا هباره که که خوئی گونا ه هه له ی نه بیت؛ به لام دیاره هیچ که س نیه بیگونا ه بیت. به رده کانتان دابنینه وه، به قه وله باوه که: له گه ل هه ر ژنیک زینا کاردا، چه ند پیاوئیکیش تاوانبارن.

دوچار لیوردن ده که وپته کوئی عه شقه وه؟ به پیی ده روونشیکاری، عه شق خوئی زورچار له هه له و پیچ و په نایه که وه پرووده دات. عه شق هیلیکی راسته وراست نیه. زورچار به هوئی پنتیکی چکوله و لابه لاه هه لده گیرسیت. پروسه یه ک نیه خالی بریار و ده ره نجامی هه بیت، وه ک که ته لوگ ئیشی پی بکه یت و راست و هه له کانی لی ک جیا بکه یته وه. له درپژهی ئه مه دا، زورچار عه شق له ریگه ی گرژی و هه له کانیه وه خوئی ده پاریزیت. لانیکه م ئه و هه لانه ی که به په یمانی شاره و و ناراسته و خوئی هه ردوولا که وتوونه ته وه، بی ئه وه ی راسته و خو ئاگاداری بووبن.

نیشانه‌کان بو کوی ده‌چن؟

یاداشتیکی سهره‌تای ده‌رباره‌ی نیشانه-ناسی

«نشانه له جیاتی نیشانه»

«نشانه» په‌یوه‌ندی به‌غیاب و جینشینه‌وه‌هه‌یه. واته وشه‌یه‌ک یان شتی‌که و ده‌بیته جیگره‌وه‌ی دیارده‌یه‌کی تر. دیارده‌یه‌ک که خو‌ی غایبه و له‌جیاتیدا نیشانه‌یه‌ک حازر و ئاماده ده‌بیته. بو نمونه، گولی سور نیشانه‌ی عه‌شقه. لیره‌دا عه‌شق خو‌ی ده‌چپته دواوه‌وه و نیشانه‌یه‌ک وه‌ک نوپنه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌که‌ویته. نیشانه ته‌نیا له وشه و زماندا قه‌تیس نایته، به‌لکو وینه و ده‌نگ و دیارده‌ی کومه‌لایه‌تی و زور شتی تریشدا هه‌یه. به‌ده‌رپرینیکی تر، نیشانه ده‌توانیته بیته جینشینی شتیکی مادی، زه‌ینی، خه‌یالی، سرووشتی، ده‌ستکرد و هتد. سهره‌تای نیشانه‌ناسی ده‌گه‌رپنرپته‌وه بو ئه‌فلاتون و ئه‌رستو و دواتریش قه‌شه ئوگه‌ستین و جو‌ن لوک و... هتد. به‌لام وه‌ک زانستیکی توکمه ده‌گه‌رپته‌وه بو زمانناسی سویسری فیرنیناند دی سو‌سیر. سو‌سیر پی‌ی وابوو ته‌نانه‌ت زمانیش بونیادیکی نیشانه‌ناسیانه‌ی هه‌یه. دیاره که سو‌سیر نیشانه دابه‌ش ده‌کات بو دال و مه‌دلول. دال بریتییه له وینه‌ی ده‌نگی وشه‌که و مه‌دلولیش بریتییه له مانا و مه‌فهومه زه‌ینییه‌که‌ی. بو نمونه، له وشه‌ی «ده‌رگا» دا، دال بریتییه له ده‌نگ و وینه‌ی وشه‌ی ده‌رگا و مه‌دلولیش بریتییه له و مانایه‌ی که له زه‌ینتدا درووستی ده‌کات. دیاره په‌یوه‌ندی دال و مه‌دلول په‌یوه‌ندییه‌کی ناوه‌کیان پی‌که‌وه‌نیه. بو نمونه «ده‌رگا» له زمانه‌کانی ترده‌ی وشه‌ی تری بو به‌کار ده‌هیتریت و رواله‌ت و وینه‌که‌ی ده‌گورپته. پی‌شینه‌ی نیشانه‌ناسی له فیکری روژئاوادا ده‌گه‌رپته‌وه بو نیشانه‌ی نه‌خوشی. نیشانه ده‌یتوانی گوزارشت له نه‌خوشییه‌کی شاراوه‌بکات. ته‌نانه‌ت ئه‌م خاله له شیعی کلاسیکی کوردی و فارسیشدا تیمایه‌کی ئاشنایه. بو نمونه، سه‌عدی

شیرازی ده لیت (رنگ زردم نشانه عشق است/کشور عشق رایتی دارد-په نگی زهردم نیشانهی عه شقه/ولاتی عه شقیش ئالا و بهیداخیکی ههیه). یان له دهروونشیکاریدا نیشانه کان ده توانن زنجیرهیه ک یاده وهری و شتی چه پیتر او مان به زهیندا بیننه وه. هه ندیک جار نیشانهی نه خووشی یان ئاماژهی نه خووشی لای لاکان له خودی نه خووشیه که گرنه گتره. نه خووشیه که و سوپیکتیش به هوی نیشانه که وه بوونیان ههیه. لاکان به مه ده لیت سه مپتوم یان نیشانه/ئاماژهی نه خووشی. بو نمونه ژن نیشانهی نه خووشی پیاوه و پیاو به هوی ژنه وه بوونی خووی پارگرتووه. دواتر لاکان سه مپتوم ده گورپیت بو سینتوم. نه مجاره یان ئیدی نیشانه که ته فسیر ناکرپیت و وه ک په لهیه کی خز ده میپتته وه. ده توانین نه مه ناوبنپن نیشانهی لیل و به روونی ته عبیر له غیاپیک ناکات. نیشانه ناسی له سه ر دهستی چارلز پیترسی فه یله سوفی نه مریکییش په ره ی پیدرا. پیترس نیشانهی دابه ش ده کرد بو سی به ش: ۱) نیشانهی سیمبولی: له م نیشانهیه دا په یوه ندیی نیوان دال و مه دلول په یوه ندیه کی ریکه و تنئاسایه. واته ریکه و تنیک کی کومه لایه تیه له سه ر نه وهی که فلان شت نیشانهی فلان شت بیت. دیاره زورجار نه م ریکه و تنه ناراسته وخو و زه مه نییه و خووی دروست ده بیت. بو نمونه، په نگی سه وزی ترافیک نیشانهی په رینه وه بیت، یان جلی په ش نیشانهی پرسه بیت. ۲) نیشانهی ئایکونی یان وینه یی: لیره دا دال و مه دلول په یوه ندیه کی لیکچوونیان پیکه وه ههیه. بو نمونه، وینه ی که سیک و رووخساری نه و که سه. ۳) نیشانهی گوزارشتکار یان ئیندی کس: لیره دا په یوه ندیی دال و مه دلول په یوه ندیه کی سرووشتییه. واته هوی و نه جام په یوه ندیه کی ئاسایی و سرووشتیان پیکه وه ههیه. بو نمونه، دوکه ل نیشانهی ئاگره. یان ئاخ و ئوف نیشانهی سه رت و غه مه. به کورتیه که ی گهر جو ره جوگرافیا په کی نووی بو نیشانه ناسی بکیشین نه واه به م جو ره ی لی دیت: زمانناسی سوپسرای، فه یله سوفانی نه مریکی- له ناویاندا لقه پراگماتییه که-، په خنه گرانی نه ده بیی رووسی- وه ک فورمالیزم- نیشانه ناسی سو سپر و پیترس و یاکوبسن و ئیمبه رتو ئیکو ئالوز و فره په هه ندن و نه م ئاماژه کردنه ساده یه ی ئیمه ش خووی نیشانهیه. نیشانهیه بو نه وهی که له دونیای ئیمه به روونی قسه له نیشانه ناسی نه کراوه. نیشانهیه بو غیاپیک، غیاپیک راسته قینه. زورجار ده سه ته واژه ی «نه و دیوی شته کان» له دونیای ئیمه دا ئاماژهیه کی نیوه ناچله بو نیشانه ناسی. واته نه و دیوی شته که بینه و مانا شاراوه کانی بدوزه وه. نیشانه ناسی خووی هه ولپیکه بو که شفکردنی نه و دیوی شته کان. لیره وه نیشانه ناسی وه ک زور زانستی تر، ناواخن بوته وه له نویی کوردیدا و هیله کانی جیا نه کراوته وه. دیاره نه مه به جو رپیک ئاساییه و هه لگرتنی سنوره له نیوان زانسته کان و تیهه لکیش کردنیاندا {دیاره له کوردیدا

ناراسته و خو و بیئاگایانه ئەمه کراوه}.

نیشانه زۆر جار شتیکی زیاد کراوه، واته جوړیکه له (میاف الیه) سی عه ره بی. واته شتیکی یان دیارده یه کت هه یه و لقیکی لی ده بیته وه، جینشینیکی بو زیاد ده بیته. په ننگه هوکاری ئەمه ش بگه پرته وه بو ئەو ناکوکییه قوولە ی که له نیوان زمان و دونیا و شته کانداهه یه. ئەو ناکوکییه ی که نا کریت شته کان پیکرا و پیکه وه ئاماده بن. بویه ده بیته به شیک له دونیا و شته کان پاشه کسه بکه ن و له ریگه ی جینشینیکه وه خو یان دهر بخه ن. به لام شته کان بو کو ی پاشه کسه ده که ن؟ ده شیت وه لامیکی سه ره تایی جی بهیلین: بو ئەو دیوی زمان، بو ناو بیره وه ری، بو رابردوو یان ئاینده .. هتد. ئەو کاته ی که نیشانه یه ک خو ی دهرده خات، خودی شته که ل جیه کی تره. گهر له جیه کی تریش نه بیته ئەوا له کاتیکی تره. ئایا ئەمه جه وه هری فیکری ژاک دیریداش نیه سه باره ت به میتافیزیکی جزوور؟ واته نایته شته کان له یه ک کات و شویندا ئاماده بن! بو نمونه، نا کریت دالیک و مه دلوله که شی له یه ک کات و شویندا ئاماده بن. گهر وه ها بیته ئەوا جوړیک له داوی میتافیزیکی درووست ده بیته و ئاماده یی یان جزوور دپته ئاراوه. دیریدا مه ترسیی ئەم جوړه میتافیزیکی له فیکری غه ربیدا به دیریژی روون کردۆته وه. دیریدا دال و مه دلولی سو سی ره لیک ده ترا زینیت و هه لیده وه شینیتته وه و ناوی ده نیت هه لوه شان وه گه رای یان «ته فکیکیه ت». مه دلول شتیکی نیه یه کسه ر ئاماده بیت. مه دلول ده بیته هه میشه دوا بکه ویته و دواش ده که ویته. مانا شتیکی دوا خراو و نیشانه ییه. لیره وه خه یالم بو وشه ی (حه زره ت) ده چیت له دونیای خو ماندا. وشه ی حه زره ت له (جزوور) ه وه هاتوو و ریک ته عبیره له و میتافیزیکی جزووره ی که دیریدا په خنه ی ده کات. حه زره ت لای خو مان ئاماژه یه بو ئەو کاره کته موقه ده سه ی که هه میشه حازر و ئاماده یه. کات و شوین جووت ده کات و له گه لماندا حازره: حه زره تی محمه د، حه زره تی غه وس و هتد. سنوری دال و مه دلول ون ده بیته و یه که ننگ ده بیته.

«نیشانه وه ک مه رگی نیشانه»

نیشانه کان خزن. هه ر دالیک ده توانیت بیته مه دلول بو دالیکی تر. له م فاکته سه ره تاییه وه ده ست پیده که ی ن. ده کریت هه ر نیشانه یه ک شوینپن و شوینه واری شتیکی تر بیت. شتیکی که له ده ستچوووه، گه رچی په ننگه بیته وه و نه مریت. به لام ده کریت ئەمرو شتیکی نیشانه بیت

و سبهی بیته نیشانه بو شتیکی تر. بو نمونه، رهنگه ئه مپو هه بوونی «ورگ» نیشانهی سستی و بی سله لیهی بیته و دوینی نیشانهی دهوله مهندی بوو بیته. نیشانه ناسی هه میسه له ناو کوئتیست و سیاقدا ئیشی خوئی ده کات. واته ده بیته ئه و چوارچیوه که لتورییه بناسیت که نیشانه کانی تیا درووست ده بیته. هه ر لیره شه وهیه که ئه مپو پاش نیشانه ناسی، زانسته کانی تریش سودی راسته وخو له نیشانه ناسی وه رده گرن و لقی تییه لکیشیان درووست کردووه: نیشانه ناسی کوومه لایه تی، نیشانه ناسی که لتوری و پزیشکی و ئه نترۆپۆلۆژی و هتد. ته نانه ت هفسیر و لیکدانه وهی خه ونه کانیش له سیاقی که لتوریدا مانای خویمان وه رده گرن له ئاسته عه وامیه کهیدا. بو نمونه، دوینی شتیکی له خه وی کدا نیشانه بووه بو دوخیکی و ئه مپو له گه ل گورانی ژیا نی که لتوریدا نیشانهیه بو دوخیکی تر. ئه مپو گه ر خه ونه نامهیه ک بنوسریته وه، ده کریت نیشانه و مه دلوله کانی جیاوازتر بن.

ده کریت نیشانه گه رانه وه بیته بو جه وه ره یکی، بو نه گورپیک، بو مه دلولیکی جیگیر. بو نمونه، ده کریت مه عشوق چه ن دین نیشانهی هه بیته: مانگ، گول، هه ناسه و هتد. لیره دا هه ریه ک له و وشانه مه دلولن و ده لاله ت له مه عشوق ده که ن. ئه م نیشانه لیره دا کارکردیکی «میتافوری» یان هه یه. واته جیگره وهی ئیستیعیاری و خوازاوی مه عشوقن و کاتین. واته هه میسه مه عشوق/مه دلول وه ک جه وه ره یکی پیشوه خت ئامادهیه و به رده وام نیشانه بو خوئی به ره هه م دینیتته وه. میتافور لیره دا به ره هه مه یئیکی چالاکی نیشانهیه و به رده وام زمانی روژانه ش سود له میتافور وه رده گریته. له ئه ده بیه شدا دیسان چالاکه. گوران «ئالتون...» به کار ده هیئیت وه ک نیشانهیه ک بو گه لای زه ردی پایز، گه لایه کی زه رد وه ک ئالتون. له دونیای سه رمایه داریی ئه مپو دا ژان بو داریار دیدیکی نیشانه گه رای هه یه. بو داریار پیی وایه سه رمایه داری گه یشتوته دوخیکی که له جیاتیی کال، نیشانه به ره هه م دینیت. کال چیتر بو پرکردنه وهی پیویستی نیه، به لکو زنجیرهیه کی نا کو تای بی ئامانجه. هه ر کالایه ک نیشانهیه بو کالایه کی تر. به دیلیکی به تاله بو کالایه کی تر. دالیکه بو دالیکی تر و مه دلول له ناوچوووه. ئه سل و ده ق له ناوچوووه و نیشانهی زور بو زه به ند جیی گرتوونه ته وه. هه ر ئه مه شه وا ده کات که بلیت «ئیمه له جیهانی کدا ده ژین که زانیاریی زور و زه به ند هه یه، به لام مانای که متر و که متر ئامادهیه». دیاره بو داریار دهیه ویته بلیت نیشانه کان چیتر ناگه رپینه وه بو مه رجه عیکی دیاریکراو، بو سه رچاوهیه کی مانا. جلوه رگ و ریکلام و پششوی دایه ره کان چیتر ناگه رپینه وه بو مه رجه عیکی مانایی. لیره شه وه ده توانین به رمه بنای ئه م دیدهی بو داریار بلیین، هه واله کانیش له دوخیکی له م

جوړه دا ده ژین. بهر ده وام نیشانه مان پیده ده، بئ ټه وهی به ته وای واقیع بناسین. لیره وه که نیشانه وه که ره گزی سهره کی درووستبوونی مانا داده نریت، ده بیته توخمی کی نیه لیستی. لای چارلز پیس، زاین و ناسین له نیشانه وه ده ست پیده کات. ته نانه ت حقیقت خو ی پرۆسه یه که که مروّف پله پله پی ده گات و زاینه که ی له ئاستی کی تایه تدا ناو هستیت. دیاره ټم نه وه ستانه په یوه ندی به و بنه ما نیشانه ناسییه وه هیه که هر شتیک ده بیته وه به نوینر و نیشانه و نواندنه وهی شتیکی تر. ته وهری دواتر تیشک ده خینه سهر کیشه ی نواندانه وه وه ک کیشه یه کی میتافیزیکی.

به لام پرسیارکی دره نگوخت دیته پیشه وه: ئایا شتیکمان هیه که نه بیته نیشانه و پیوست به نیشانه نه کات؟ ره نگه بتوانین به کومه کی «لوژیکیه ټه ټومگه راکان» سه باره ت به «ناوی تایه ت» وه لامی کی ریژه بیمان ده ست بکه ویت. ټه وان پیان وایه که «ناوی تایه ت-اسم خای» خاوه نی میسداق و مه دلولی خو یه تی. مه ودا له نیوان دال و مه دلولدا نامینیته وه و نابیته نیشانه. بو نمونه، که وټمان «هه ولیر» ئیدی دیاره ټماژه به چی ده که ین. هه ولیر وه ک ناویکی تایه ت بواری ترازان و به نیشانه بوونی تیا نیه.

«نیشانه: جیاوازی ټه ده ب و فیکر!»

لیره دا «فیکر» وه ک جیگری «فهلسه فه» به کار ده هیین. هو یه که شی خو لادانه له هه ندی ټالوژی کی کوشنده و نه بر او ه. وه کچون به م جیگورکییه، هه ندیک ټالوژی تر دیته کایه وه. دیاره ملمانئ و جیاوازی نیوان فیکر و ټه ده ب شتیکی دیاله کتیکیه و ناتوانریت به روونی سنوره که یان جیا بکریته وه. ټه وه هه ولانه ی که ټه ده ب کورت ده که نه وه بو فهلسه فه، یان فهلسه فه کورت ده که نه وه بو ټه ده ب له هه مان جوغزدا ده سوړینه وه. ټه وه جوغزه ی که به یه کجاری سنوره که یان هه لده گریت. به پی ټه وه خه سلته و کلپشانه ی که ټه ده ب یان فهلسه فه ی پی ده ناسینه وه، ده توانین لوتیک له باسه که بژه ین. ټم «دووان!» ه له کیشه ی نیشانه ناسیدا چون ده رده که ون؟

با رسته یه کی وه ک ټمه وه ربگرین (مال بریتییه له گوره بوونی رو حی مروّف). خاوه نی رسته که /تیزه که م بیر نیه. به لام مه به ستی له وه یه که «مال» به و ماتریالییه ی خو یه وه، بریتییه

له گه وره بوونه وهی پوچی مروّف که شتیکی نامادییه. واته دیواره کانی مال و ئه و فهزایه ی که ناوی مالّه، بهرهمی خه یال و پوچی مروّف خویه تی. ئایا ئه م پسته یه پسته یه کی ته واو ئه ده بییه یان فیکری و فهلسه فی؟ پهنگه بو ئه وانه ی که له ئه ده بدا پوچوون و نایانپه رژیته سهر فهلسه فه، پسته که وه ک شیعریکی پروت وهر بگرن. وه ک مه جاز و میتافوریک که ناتوانین فاکت و ئه رگومینتی مه لموسی بو بدوزینه وه. به لام له راستیدا پسته که له سیاقیکی فیکریدا و تراوه و مه به ست لئی ده برپینی کیشه یه کی فهلسه فی بووه. کیشه ی ئه وه ی که چون پوچ ده بیته ماتریال، که چون مال بهرهمیکی پوچییه نه ک مادیی و په فاهیی پروت. ئه وه ی که له م پسته یه دا سنوره که ی ته نک کردو ته وه، پهنگه زور هوکار بیته. به لام لیره دا دووانیان جیی سهرنجه. یه که میان، هاوبه شی «خه یال» ه هردووکیاندا. له ئه ده ب و فیکریشدا خه یال ئیشی خو یان ده که ن. جگه له وه ی نوسه ر و خوینهر پیوستیی به خه یالکی ئه پیستمۆلوژی هه یه، خودی «خه یال» یش تیوریزه کراوه. ئه مه جگه له وه ی له ئه ده بدا، خه یال وه ک بزوینه ریکی سهره کی ده ناسیتریت. له م پسته یه دا به شاراوه یی هه ردوو دیوه که ی خه یال ئیش ده کات. هه م وه ک بزوینه ر و هه م وه ک تیوریزه کردنیش. مال بوونه وه ریکی خه یالییه و خه یالییش ئه و توخمه یه که ماتریال ده گوپرت بو مه عنه وییه ت.

له فیکری هاوچه رخدا ئه م سنوره ی ئه ده ب و فهلسه فه ته نکتریش ده بیته وه. زورن ئه و دید و تیزانه ی که هه م ئه ده بین و هه م فیکرییش. ته نانته زورجار ته ئویل و ته فسیره کان ده گه نه ئاستیکی ته واو «ئه ده بی». له و توخمه به لاغی و په وانبیژییه نزیک ده بنه وه که له ئه ده بدا پیی ده وتریت جوانیی بایس (حسن التعلیل). دیاره جوانیی بایس، باس له و هوکاره ئیستاتیکییه شیعرییه ده کات که شاعیر ده یداته پال دیارده کان. بو نمونه، گهر ئاسمان تاریک بوویت و هه ور و هه لا داپووشییت، ئه وا شاعیر ده لیت ئاسمان غه مباره ده رهه ق به رویشتنی مه عشوقی من. یان گهر گولاله یه ک له گوئی ئاو یکدا بله ریته وه، شاعیر ئه م له رانه وه یه به ترس و له رزی گولّه که باس ده کات. پوونه که هوکاره راسته قینه که هوکاریکی سرووشتییه، به لام شاعیر هوکاره که ی نه فی ده کات و دیویکی مه جازی پی ده دات. ئایا پسته که ی سهره وه ش هه ر به م جو ره نیه؟ یان نوسه ری فارسیزمان «امید مهرگان» کاتیک ده لیت سهر ئه ژنو ی دراوی کابوکانی ئه مپو، عه زابی ویزدانی سهرمایه داری و بوژزوا ییه ده رهه ق به هه ژاران، نمونه یه کی تری له م چه شنه نیه؟ ئایا به ئاسانی ده توانین هوکاره ئه ده بی-جوانیی بایس- و فهلسه فییه که- نهستی سهرمایه داری- لیک جودا بکه ینه وه؟

دۆلۆز له کتیبی «نیچه و فەلسەفە» دا فەلسەفە نیچه وهک جوړیک له نیشانه ناسی وه سف دهکات. نیشانه ناسییه کی نمودکار و پروالتهکار، نهک ئه و نیشانه ناسییه نه زۆکه ی که جوړیک له وه رزی درووست دهکات و پنتیک بو دابران ناهیلته وه. به تایهت ئه وه ی که بواریک بو حه قیقهت و وهستان و بیرکردنه وه له بارودوخ ناهیلته وه. لیره شه وه، ده توانین کیشه که به ستینه وه به کیشه ی (پرسیار و وه لام) ه وه. گهر پرسیار بریتی بیت له دال، ئایا مه رجه که وه لام بریتی بیت له مه دلول؟ واته ئایا مه رجه که پرسیار و وه لام وهک کیشه یه کی نیشانه ناسی سه یر بکریت؟ وهک په یوه ندی دال و مه دلول؟ ده کریت ئه م پرسیاره بو په یوه ندی ئه ده ب و فەلسەفە جی بهیلین.

«نیشانه وهک ده مامکی ئایدۆلۆژیا»

رۆلان بارت به پوخت و قه شهنگی پیناسه یه کی تازه دهکات بو «ئه فسانه». گویا ئه فسانه به مانا تازه و نیشانه ناسییه که ی بریتییه له وه ده لاله ته ئایدۆلۆژییه ی که له پشت نیشانه کانه وه هه یه. هه ر نیشانه یه ک ده توانیت په یامیکیش بگوازیته وه بیکاته ئه فسانه. ئه مه په یوه ندییه کی ئیتمۆلۆژیشی هه یه به پیشینه ی زاراه ی ئه فسانه وه. ریشه ی myth (ئه فسانه) له یونانی کۆنه وه هاتوه، له muthos وه که به مانای گوته و په یام دیت. بارت پپی وایه له رۆژگاری ئیستاماندا هه موو شته کان ده توانن بینه ئه فسانه. واته ده توانن وهک شتیکی نامیژووی و ناسرووشتی ده ربکه ون و په یامی ئایدۆلۆژی بگه یه نن: ده رکه وتن و ده رخستنی شتی میژووی وهک شتی سرووشتی. ته نانهت بارت به پیچه وانیه ی هه ندیک بوچوونی تره وه سه بارت به نیشانه، پپی وایه نیشانه مانا ناشاریته وه به لکو ده شیوینیت. نمونه یه کی به ناوبانگی رۆلان بارت خو ی هه یه که باس له وینه ی سه ربازیکی گه نجی ره شیپست دهکات له به رگی گوڤاریکدا که سلاویکی سه ربازی-تحیه- له ئالای فه رهنسی دهکات. وینه ی ئه م ره شیپسته نیشانه یه بو ئه وه ی که فه رهنسا ئیمرتۆرییه تیکی گه وره یه و رۆله کانی به بی جیاوازی خزمه تی ده که ن. با له بارت دوورکه وینه وه و چه ند ئایدیایه کی هه ره مه کی بوروژینین ده رباره ی نیشانه که ده شیت رۆلی ئایدۆلۆژی بگپرن. له دونیای ئیسلام و ئیسلامیدا زۆر جار باس له «نیشانه کانی رۆژی دواپی» ده کریت. وهک ئه وه ی هه ندیک نیشانه هه ن و له هاتنی شتیکی پیشوه خت

ئاگادارمان ده که نه وه. دیوی ئایدۆلۆژیی ئهم نیشانانه هەر له سهره تاوه دیارن. هه ندیک نیشانانه داده اشرین بو ئه وهی شتیکی پی بهینن. واته په یامیکی پی ده نیرن که هیشتا ناوه رۆکه که ی نه هاتوه. هه ندیک له نیشانانه هاتوون و هه ندیکی تریشی دو اخراون بو تۆزیک پیش قیامهت. دیاره که دو اخستنی هه ندیک نیشانانه، وه رگرتنی ئیحتیاته بو ئهم نیشانانه ی دی. بو نمونه گهر له ئیستادا زۆربوونی ژنان وه ک نیشانانه ی ئاخزهمان دابنریت، ئه وا هه له اتنی خۆر له چه پی ئاسمانه وه نیشانانه یه کی دره نگتره. وه ک بلیی نیشانانه کان که رت کراون و رۆله ئایدۆلۆژییه که یان دابهش کراوه. ته نانهت ئه وه نیشانانه ئاخزهمانیانه رهنگه له کتوپرێکدا پرۆنه وه بو رابردوو و رۆلی خۆیان بگوازنه وه. له ۱۱ سی پتامبه ردا ئه وه مان بینی که چونچۆنی ئایه تیکی قورئان کرا به نیشانانه ی پیشبینی روودانی ۱۱ سی پته مبه ر. وشه ی «ئایهت» خۆی به مانای نیشانانه دیت. نیشانانه بو زۆر شتی وه ک ده سه لاتی خودا و هاتنی رووداوه کان و هتد. ئایهت ده توانیت بیته نیشانانه ی نیشانانه. جاریک خۆی له پرووی زمانیه وه نیشانانه یه. واته وشه یه که و جیی غیابیک ده گرته وه. ئه وهی که هیگل/لاکان ده لپن وشه بریتیه له کوشتنی شت. ئایهتیش وه ک ههر پارچه یه کی زمانی تر بریتیه له کوشتنی شته کان. سه رباری ئه مهش باریکی ئایدۆلۆژیی ده چیته سه ر و ده لالهت له په یامیکی دیاریکراو ده کات: رهنگه ئه فسانه بوونی قورئان لیره وه بیت نه ک ئه و رقه زره ئیلحادیه ی که خۆیشی رقیکی ته واو ئایدۆلۆژییانه یه.

لیره وه ده چینه سه ر پروویه کی تری ئایدۆلۆژیی نیشانانه که میتافیزیکه. زۆرجار نیشانانه ئیشیکی سه ره کی هه یه: نواندنه وه. واته نیشانانه شتیکی تر ده نوینیته وه و پیشان ده دات. به تایهت که شته که خۆی غایه. میژووی میتافیزیک له ئاسته فه لسه فییه که یه وه بو ئاسته دینییه رواله تیه که ی په یوه ندیه کی قوولی به «نواندنه وه» وه هه یه. چون؟

له «نواندنه وه» دا جه وه ره ریک هه یه و ده بیت بنوینریته وه، نمایش بکریت. لانیکه م لای ئه فلاتون ئایدیای نه مر هه ن و له م دونیا «ساخته» یه ی خۆماندا ده نوینرینه وه. دیاره نواندنه وه که فیتاوفیت و ئاوینه یی و ده قیق نیه. جوړیکه له کوپی. به لام دیسان ده کریت ههر به هۆی چه مکی نواندنه وه لپی پروانین. نواندنه وه ته عبیره له وهی که هه میشه ئه سلپیک و بنچینه یه ک هه یه و هه ژمونی خۆی به سه ر وینه و نوینراوه کانی خۆیدا ده سه پینیت. له نواندنه وه دا، پرۆسه یه کی پاسیقی گواستننه وه درووست ده بیت. جوړیک له دووباره بوونه وه و تۆتۆلۆژی و بی نرخکردن. ئه وهی که سه رچاوه یه ک هه یه و ده بیت خۆمانی پی بیپوین.

دیاره لیره وه نرخى شوپش و یاخیوون و «پووداو» و ئازادى و زۆر شتى تریش کهم ده بیته وه. له «نواندنه وه» دا شته کان بوونى سه ربه خویمان نابیت. بو نمونه، پهنگه له عه قلی دینی و «غه یبانی» دا سرووشت وه ک نوینه ری خودا ده ربکه ویت. ده بیت شته «حازر» ه که بکریته قوربانى شتیکی «غیاب». وشه ی «غه یب» یان غیاب خو ی کارکردیکی نیشانه ناسیی هه یه و ئه مه ش هاوکیشه سه ره کییه که ی نیشانه ناسیی ه وه ک پیشتر باسما ن کرد. به لام ئیستا ده توانین ئه و مافه بدهینه خو مان که نمونه ی سه گه که بینینه وه. کابرایه ک په نجه ی خو ی بو پارچه نانیک راده کیشیت بو ئه وه ی «نیشان» ی سه گه که ی بدات. به لام سه گه که ته نیا سه یری په نجه ی کابرا ده کات. ئایا له بنه ره تدا ئیمه ش سه یری په نجه که بکه ین یان نانه که؟!

«پاشماوه» کانی ئەنفال:

گەرچی «پاشماوه» وشهیه کی ده قیق نیه بو ئەوانه ی که له ئەنفال هاتوونه ته وه، به لام هه لگری چه ندین ده لاله تی قه شه نگه، له وانه:

۱. پاشماوه، چیت به کومه لیک کهس ناوتریت که له زۆرینه ی قوربانییه کان جیماون و پرزگاریان بووه. پاشماوه هه لگری کوی کاره ساته که یه، هه لگری تارمایی و چرکه سات و کوی دیمه نه که یه. به زمانه فه لسه فیه که: بهش (جزو) ده توانیت سیفته و په هه نده کانی گشت (کل) له خویدا هه لگریت و بگوازیته وه.

۲. له له شی پرزگار بووی قوربانییه ک ورد به وه، ئەم ماتریال و له شه چی پییه؟ ده شیت ئە وه پوچی په قبووی قوربانییه کانی پیش خوی بوویت. تارمایی یان به رده وام هه ولی گه رانه وه ده دات، یان قالبیکی ماتریالی ده دۆزیته وه و ماوه یه ک تایدا دمینیته وه. یان با گوزاره هیگلپیه که به شیوه یه کی حه رفی و پروکesh وه ربگرین: پوچ، ئیسقانه-له شی پاشماوه یه که.

۳. گه ر لای مارکس، (به های زیاده) هه بیت، لای لاکانیش بوویتته (چیژی زیاده) یان ژویسانس، ئەوا کاره ساته کانیسه ده توانن زیاده و پاشماوه ی خویان درووست بکه ن: ئایا بینینی پاشماوه کانی ئەنفال له خودی کاره ساته که ترسناکتر نین؟

سەیارەى جام رەش..

سەیارەى جام رەش ھەولیکە بۆ خولقاندنى ئەفسانە، ئەفسانەى نەینى، ئەفسانەى جەوھەر: واتە نەینىیەك لەودىووە ھەیه، جەوھەریك لە پشتهووە ھەیه و بە روالەتیک شاردراووتەووە. جام رەش، دەچیتەووە سەر نیگا کلاسیکییەكەى جەوھەر، ئەوھى كە ئیشى دەمامك بریتییه لە شاردنەوھى جەوھەر، شاردنەوھى شتیک، روپۆشکردنى نەینىیەك. لە ھیگلەووە لەو تیدەگەین كە مەرج نیە روالەت شتیک بشاریتەووە. یان جەوھەریك لەودیوى روالەتەووە نوستییت. ئەوھى ھەیه روالەتە و روالەت. جەوھەر گرژبوونیكى دیالەکتیکییە لە ناو روالەت خۆیدا. واتە ھەر فەن و فیلیکی روالەتە لەناو خۆیدا. روالەت دەتوانییت ئەو و ھەمە دروست بکات كە جەوھەریكى ھەلگرتووە.

بەم پێیە، سەیارەى جام رەش و پەردەدار، ھیچ شتیکیان نەشاردۆتەووە كە نەیزانین. پێشوخە دەزانین كە جامى رەش روالەتیکى رووتە. پەتییه. ھەرچى ھەلگرتییت دیسان ھەر ئاشکرایە. پێشوخە روالەتەكە و جامە رەشەكە پیمان دەلیت كە: من دەمەوێت بىمە جەوھەر، بىمە نەینى، بەلام ئایا دەتوانم؟

تارمایی قوربانییه کان

له ناو کاره ساته کانی رابردووی ئیمه دا، هه له بجه فۆرمی خووی جیاده کاته وه. بو نمونه، له نه فالدا قوربانییه کان ده برینه وه بو بیابان، بو سرینه وه ی وینه کانیان. له شه ری ناوخودا قوربانییه کان یه کسه ر ده برینه وه بو قه برستان و هه لده گیرین. له هه له بجه دا قوربانییه کان یه کسه ر مۆمیا ده کرین، هه ر خوویان ده بنه په یکه ر.

کیمیایی و له شی به په یکه ر بووی قوربانییه کان ئاماژه یه کی ترمان له سه رجه نگه کانی «سه ده ی بیست» پی ده لیت: ئیدی ونکردنی قوربانییه کان به س نیه، وشککردن و به «په یکه ر» کردنیش جوړیکن له هونه ری کۆنترۆل، جوړیکن له به ماده کردن و ماتریالیزه کردن تارمایی قوربانییه کان.

نیرگس و نامه‌کانی:

گەرچی شار وهك پانتاییه‌کی یه‌کپه‌نگ خوی پیشان ده‌دات، به‌لام هه‌میشه ده‌ستیکی سرووشتی هیناوه‌ته‌وه بۆ ناو خوی. هه‌میشه درزیکی هیشتۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی سرووشتیش له‌خۆیدا قوت بدات. به‌لام ئایا ئه‌م قووتدانه‌ چۆنه؟ شار ده‌توانیت له‌ هه‌ناوی خۆیدا سرووشت قووت بدات؟

ده‌توانین له‌ شاره‌ ده‌له‌مه‌کانی خۆمانه‌وه‌ پروانین: کۆمه‌لیک ژنی گورج و گۆل ده‌بینیت و شه‌روالی کوردییان پۆشیوه، بۆنی سرووشتیان لی دیت، بۆنی گژوگیا؛ چه‌ند گونییه‌ك گیای به‌هاری و سرووشتییان خستۆته‌پروو بۆ فرۆشتن، ئیمه‌ ناوی هه‌موو گیاکان نازانین، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان سه‌یر و ته‌واو نه‌ناسراون.

ئایا ئه‌و گیا نه‌ناسراوانه‌ نامه‌یه‌کی به‌تال و لال نین بۆ ئیمه‌ی شارنشین؟ نامه‌یه‌ك كه ناتوانین بیخوینینه‌وه، بیکه‌ینه‌وه، ته‌نیا وه‌ك ژێستیکی به‌تال سه‌یری ده‌که‌ین و به‌لایدا راده‌بورین.

له‌وه‌ش رادیکالتر: بردنه‌وه‌ی چه‌پکیک نیرگس بۆ ماله‌وه‌ چه‌ مانایه‌کی هه‌یه: ده‌مانه‌ویت زمانیک بده‌ینه‌وه به‌ سرووشت، له‌ لیلی و لالی ده‌ری به‌ینین؟

ئو کاتهی که جهه نم ده بیته بههشتی له دستچوو

(ده باره ی بیره وه رییه کانی شیرکو بیکه س)

«چاکم له بیره پوژیک له یه کیک له چایخانه گه وره کانی ناو که رکوکدا دانیشتبووین، ژنیکی فالچی ئه گه پرا و فالی ئه گرته وه. من بانگم ئه کرد کاک شه هاب وتی «بپرات بهم شتانه هه یه» وتم «نه، به لام با بزاین ئه لی چی!». ژنه فالچییه که ده ستیشی ئه گرته وه ن که دهستی بو من گرته وه هندی قسه ی کرد له وانه «تو له دواروژدا له م ولاته نامینی و بو سالانیکی دوور و دریز پیت ئه که ویته ده ره وه. تو له ژیا نتا تووشی نه شته رگه ری گه وره نابیت... ئه و قسانه چیبوون ئه و ژنه کردنی و وایش ده رچوون-ل ۲۶۴/۲۶۳».

ده زاین که دواین پیشبینی فالچییه که راست ده رناچیت، یان به وته ی شیرکو خوی: «وایش ده رنه چوون». من له هه ناوی ئه م پیشبینیه وه بو شتیکی تر ده گه پیم و دوا ی ریشه یه کی تر ده که وم. ئه و کاته ی که شیرکو ئه م یاده وه رییه ده نوسیتته وه، تووشی نه شته رگه ری گه وره نه بووه و پیشبینی فالچییه که راست بووه. به لام دواتر ئه م پیشبینیه ده که ویته دروو و تووشی گرژیه کی دیاله کتیکه ده بیتته وه. ده مه ویت له م خاله وه گو شه یه ک هه لبرترم و یاده وه رییه کانی شیرکو ی بیتم.

لیره وه ده توانین به ها و دابه شکاری له پیشبینیه که داهالین و بلین: کیشه که له ویدیوی راست و ناراسته وه یه. وه ک بلی هه موو پیشبینیه ک بو مروقی کورد له پیشبینی زیاتره و هه رچون بیجولینیت هه ر دروسته. له م حالته ی شیرکو دا راست و ناراست تیکه ل ده بن: کاتی گیرانه وه ی پیشبینیه که راست ده رچوو و کاتی دواتریش راست ده رنه چوو. ئه مه ته نیا په یوه ندی به کاته وه نه که بلین ده بوو شیرکو په له نه کات له گیرانه وه ی بیره وه رییه که. نه خیر، چونکه قه ده ری کوردیک له گه ل پیشبینی فالچییه کدا هه لگری تیرامانه: تو بلی له هه ناوی پیشبینیه که یه وه چی شتیکی ده ره ق به کوردبوو مان بلیت، بوچی من دواروژ له م

ولته دا نامینم؟ کورد له و قوناغه و {بگره ئیستاشدا} له ناو پیشینییه کاندای خه یال و ئاینده ی خوی درووست ده کات. بو هۆکاره کان ده گهریت. فالچی لیره دا که سیک نیه که به پاره یه کی دیاریکراو، دلای که سیک خوش ده کات و ده پروات. به لکو جوریکه له په یامهین. په یامیکت ده داتی و توش وه کو کوردیک به فه نتازیای خوت ته فسیری بو ده که یت. تیایدا بو ئه و شتانه ده گهریت، که په یوه ندیان به ترس و ئومیدی نه ته وه وه هه یه. فالچی کودیکی شه خسیت ده داتی و توش فراوانتری ده که یته وه بو قه ده ری نه ته وه. واته کیشه که له بنه رته دا دووسه ره: کوردیک چی له ده ست ده دات و چیش له ده ست نادات، هاوکات گهر ئه و کورده بیه ویت بیره وه رییه کانی بنوسیته وه.

شیرکو له زور شوینی یاده وه رییه کانیدا، جهخت له سه ر «نیهت» ی خوی ده کاته وه. ته نانه ت له وه ش زیاتر ده پروات و نیه تی خوی وه ک ئه ستوپاکی و دلسانی پیشان ده دات. ده زانین که چه مکی «نیهت» یه کیکه له و وشه و چه مکانه ی که له فیکری هاوچه رخدا تووشی هه لوه شان وه و نوقسانی دیت. مروف چیتر سوپیکتیکی ئاگامه ند و ئیراده مند و ناوپر نیه. واته ناتوانیت بلیت ئه مه نیه تی منه و منیش له نیه ته که م زیاتر هیچی تر نیم. ده شیت نیه ت له کومه لیک ره گه ز درووست بوویت که زورینه ی په یوه ندیی به تووه نه بیت. ره نگه نیه تی تو که له که یه ک بیت له کاریگه ری کومه لایه تی و توخمی نیش تووی کومه لایه تی. پتر وه ک ئه وه ی که پییه ر بوردیو باسی ده کات. لای بوردیو ته نانه ت چه مکیکی وه ک «ئیلهام» یش هیچ نیه جگه له که له که بوون و ریزبوونی توخمگه لی کومه لایه تی و ژینگه یی. بویه، چه مکیکی نیوه-نائاگایانه ی وه ک ئیلهام به ره مه می کارلیکی کومه لایه تی بیت، ئیدی چه مکیکی «ناگایانه!» ی وه ک نیه ت چون بیت؟ یان ده شیت به نیگا بارتیه که بلیین: نیه تی تو هی خوت نیه، تو له زماندا درووست ده بیت، زمان ده ترینیت. یان به تیزه لاکانییه که، ژیر پی نیه ت بله رزینین و بلیین: ئاره زووی تو، ئاره زووی ئه وی تر. لیره وه نیه ت وه کو وشه یه کی میتافیزیکی ده رده که ویت. وه ک ئه وه ی تو ویستیکی یه کپارچه و ئاگامه ندانه ت هه یه و هه ر کاتیک بته ویت به کاری بینیت، به کاری دینیت. نیه ت چیتر، ئه فسانه یه. چیتر «من» یکی خودسه نته ر و پته وت نیه. لانیکه م له دوای کیشه ی - نه ست-ه وه له ده روونشیکاریدا.

هینده به س نیه که شیرکو بلیت: من ئایدولۆژی نه بووم، ئه مه قسه ی دلای من بوو. جگه له وه ش ره نگه زور پیویست نه بیت که بیسه لمینیت چی بووه و چون بووه. مه به سته که ی ئیمه له م هاوکیشه یه تیده په ریت.

کاتیگ کوردیک بیره و هری ده گپرتته وه، پتر دهیه ویت ئیشی ئه رشیف سازی بکات. دهیه ویت خیرا رابردوی خوی کو بکاته وه و بیخاته سندوو قیکه وه بو دواي خوی. لیره شه وهیه که شیرکوش دیسان تووشی کومه لیک کیشه ده بیت. حوکمی دلسافانه و بی ته ئویل ده دات، یان لانیکه م به «نیه ت» سی خوی بواری ته فسیری بو ناهیلته وه. به هیلیکی راسته وخو و پله پله رووداوه کان ریز ده کات. واته له سه ر ئه و گریمانیه نوسیویه تیه وه که چاویکی تر له پشته وه ههیه و ده بیت دروی تیا نه کهیت. ئه م چاوه پتر له چه مکی «ئه وی تری گه وره» سی لاکانه وه نزیکه. ئه وی تری گه وره بریتییه له و نیگا وه همی و گریمانیه یه که بو پاراستنی ژیانیه ره مزیمان زور گرنگه. شیرکو زور خوی له راقه کردنی رووداوه کان نادات. وه ک بلئی راقه کردن زیان به راستی رووداوه کان و میژووی ئیمه ده گه یه نیت. وه ک بلئی ته ئویل جوړیکه له گومرا کردن وه هستی گونا درووست ده کات. کاتیگ ئه م دپرانه ده نوسم، که ژیاننامه ته ئویلیه که ی پلان بارتیم له خه یالدايه. ئه وه ی که ژیانیه خوی کردوته ده یان پارچه وه و له نیوان ته ئویل و روماندا گه مه ی خوی پی ده کات. مه رج نیه، شیرکو وه کو بارت بینوسیته وه به لام مه رج که شیعریه تی خوی تیا به کار بهی نیت. به پیچه وانیه ئه وان وه که پیمان وایه یاده وه ریه که شیعریه تی زوری تیا به، شیعریه تی هیجگار که مه و له زمانیکی سنوردار تیناپه ریت. خالیکی پشتگو یخرا و گرنگیش ههیه و ده لاله تی زوری تیا به: شیرکو له زورترین شویندا نیشانه ی (!) به کار ده هی نیت که پیویست نیه، ده کریت ئه مه ناوبنیین «ئایدو لۆژیای خالبه ندی»، واته به زورداری شتیگ وه ک سهیر و سه مه ره پیشان ده دات. ئه م سهیر و سه مه ره یه به پیت ناکریت و ده یده نه کو لی نیشانه یه کدا که هه لی ناکریت. وه ک بلئی نیشانه ی خالبه ندیه که ده که ویتته پی شه وه ی رسته که وه، نه ک دوا وه وه ی. چونکه هه ست ده کهیت رسته که له پیناوی ئه و نیشانه یه دا نوسراوه و خوی بوونیکی سه ربه خوی نیه! ئه مه ته نیا لای شیرکو نیه، به لکو لای زوری تریش به دی ده کریت. ده توانین له ریگه ی خالبه ندیه وه له هه ندیک دیوی سایکولوژیای مروقی کورد تیبگه یین: کورته یینان له ده ربریندا و به سیمبولکردنی قسه کانی ناخی خوی {به سیمبولکردن هه ول ده دات به شیک له قسه و چیژه به فیروچووه کانت بو کوبکاته وه}. له گه ل نوسینی هه ر رسته یه کدا مروقی کورد پیویستی به بینر و شایه ته. زیاد کردنی ئه م نیشانانه (!، ؟) له خوړا، جوړیکه له نامه ی بانگه یشت: قسه که م گه یشت؟ ئه ی وا نه بوو؟ به راستمه!

تایا له نوسینه وه ی بیه وه ریدا شیعریه ت چو ن ناواخن ده کریته وه؟ شیعریه ت، ته نیا به وه درووست ناکریت که وشه یه کی روژانه بگوړیت بو وشه یه کی توژیگ غه ریبتر. شیعریه ت

پتر ټه و فزهزایه یه که پرسته کان داده گریټ و ټه مهش به جیگورکی و شه ناکریټ. بو ټونه، کاتیک ده ته ویت بلیت «فه پرنسا شوینی خواردنه وه و ژنه»، پرسته که به گورینی و شهی «خواردنه وه و ژن» بو «مهستی و فریشته» نابیته پرسته یه کی شیعری. پرنکه ټه مهیان شیعریټ بیت «نازانین فه پرنسا ولاتی شه رابه یان ژن؟». له م پرسته ساده یه وه خه یالی خوینهر بو ټه و دیوی پرسته که شه ده پروات. هه م بو هو یه کی واقعی ده گریټ، هه م له ناواخندا ټه وه شی پیده گات که فه پرنسا هه م ولاتی ژنه و هه م ولاتی شه رابیش. واته شیعریه ت ده کریټ له و دیوی و شه بازی پروته وه ده ست پیکات. پرنکه دوورکه و تنه وه ی بیره وه ری له شیعریه ت له و یوه ده ست پیکات، که زیاتر راستگو بیت له گپرانه وه ی پروداوه کاندا. به مانایه کی تر، ټو ژیاویت و کاره کته ریکی مه جازی نیت و پرومان نانوسیته وه، بو یه بارکردنی شیعریه ت ئیشیکی سه ختر و جیاوازتره. پرنکه کاتیک شاعریک بیره وه ریبه کانی ده نویته وه، باشتر بیت ساته نه ژیاوه کانی بگریټه وه تا کو ساته ژیاو و ټه زمونکراره کانی. واته ټه و بو شایانه ی که ده بوو پر بنه وه و پروبدن. له هه ناوی بیره وه ریبه کانی شیرکو دا ټه مه پیچه وانه ده بیته وه. شیرکو له چه ندین جیدا، هه سرت بو نه نوینی بیره وه ریبه کانی ده خوات که به ریزبه ندی و له کاتی خویدا نه نویسیون «نه ده فته ریکم هه بووه بو نوینی پروژانه ی یاده وه ری و... ټه مه گه وره ترین بو شای و هه له ی ناو ټه م لاپه رانه یه -ل ١٠». فورمی نویسه وه ی یاده وه ریبه کانی له م کتیه دا، به شیوه ی «فه سلی کورت» هه. خودی ټه م فورمه، سه رباری هه ر هو کاریکی تر، قه ره بوو کردنه وه و گوزارشت کردنه له وه ی که شتیک هه بووه و له ده ستچووه. هه ر لیره وه فورم و نه فه سی نویسه کانی «مه سعود محمه د» یش، نه ک پیچه وانه ی ټه م داپران و بو شایه ی شیرکو نیه به لکو دیویکی تری ټه م هه وله یه: بنوسه و مه وه سته و بو شایه ک هه یه و بیشاره وه، بو شایه که له کورد بوونه وه هاتوته ده ری!

نامه یه کی سه رگه ردان که لیره دا خو ی ده کیشیت به نیو چاوماندا، هه سرتی شیرکو یه بو فیرنه بوونی زمانی ئینگلیزی. ټه م خاله چه ندباره یه، بی مه لامه ت نیه و لانیکه م ده لاله ته له وه ی که کورد به ته واوی نیشته جی دویا نیه. شیرکو خو زگه ی ټه وه ده خوازیت که چاویکی نه بووایه و به س ئینگلیزی بزانیایه. نه فی کردنی چاوی شاعریکی کوردی وه ک شیرکو، ته عبیره له و به شه نه فیکراو و بو شه ی کورد که له جیهاندا هه یه تی. ټه م راستیه، به شیوه ی تر و له ریگه ی دوخی تریشه وه خو ی ده رخستوه. به لام کاتیک شاعریکی وه ک شیرکو ده یلیت، ئیدی پالپشتیک دروست ده بیت که پیش ټه وه ی میژووی بیت، ټونټولوژییه. واته شاعریک

هه ست به که میه کی ئوتولوژی ده کات که زمانه. شاعر، به مانا هایدګه ریبه که ی، ئاوه لآمان ده کات به سهر بووندا. شاعر به مانایه ده توانیت ګرئ وجودیبه کانی میژووی نه ته ویه که ت پی بلیت.

ئهم ریالیزمه نیشته ووی ناو بیره وهریبه کانی شیرکو له هه ندیک شویندا ده گاته ئه ووی که شاعر هه ست به گوناھی ویزدان بکات که وه ک پیویست ریالیستانه نه ژیاوه. عه تا محمه د له پیشه کی «تارژهنی پهنګ» دا شتیکی له م جوړه ده لیت: هینده له خه یالدا ژیاوم که شتیکم نیه له واقیعا بینوسمه وه.

ده شیت بیره وهری جوړیک بیت له زبل. ئه و ئه زموننه مه سره فکر او مردووانه کو بکه یته وه که چیر به کارت نایه ن. تو بلی شاعران ئه و زبلانه بکه نه وه به ماده ی شیری؟ ګه ر وایه، بوچی به بیره وهری ده ینوسنه وه؟ ئایا زبلیک له شاعر ده مینتته وه و ده بیت به غیری شاعر بنوسریت؟ سه رباری ئه مانه، په نګه کیشه ی نوسینه ووی بیره وهری له وه دا بیت که بارت ئامازه ی بو ده کات: به چ ه قیک من له ئیستاوه، به ناوی هه موو رابردوومه وه قسه ده که م؟ زبل ئه و زیاده یه یه که ته نیا ناکه ویتته رابردووه، به لکو ده شکه ویتته ئاینده وه. له هه ر پارچه یه کی به کارهاتوودا، پروبه ریک له زبل هیه. زبل چیر هیما ی شتی فریدراو نیه. لانیکه م له روژګاریکدا که زبل ئامازه یه بو ئاینده یه کی قه ره بالخ. بو داهاتوویه ک که دونیا ده بیتته ژیر باری مه سره فه وه، ژیر که له که ی کالوه. جیهانیک که شته کان به ده ورماندا ګه شه ده که ن. یان به ته عبیره که ی بو دریار: چه شنی جه نګه له کیویه کان، شته کان و کالاکان له ده وروبه رمان ده روین. ده شیت زبل ئه لقه ی به رده وامی نیوان ئه مپرو و ئاینده یه کی دوورتر بیت. تو بلی، شاعرانیش نه یانه ویت ئه و ئامازه یه مان لا جی به یلن که «بیره وهریبه کان ئه لقه ی نیوان ئیستا و ئاینده یه کی دوورتر بن؟».

به لام ئاسایه که ئه و وه سوه سه یه مان تیکه ویت که بلین به گشتی بیره وهری به و جوړه سه ر ناکریت. وه ک بلی بیره وهری که وتوتته رابردووه و رابردووش دوخیکه و بو هه میشه له ده ستچووه. ئهم له ده ستچوونه، ده توانیت بیره وهری بکاته زبل و بیشیکاته زیړ. لای لاکان، شتی له ده ستچوو به رده وامی ده داته داهاتوو. تو هه میشه به دوا ی ئه و شته ونبووه دا ده ګه رییت که ونت نه کردووه. ئهمه پارادوکسیکی ګرنګه که مروف یاخود سوپیکت دروست ده کات. مروف هه میشه به دوا ی شتیکدا ده ګه رییت که پی وایه ونی کردووه، به لام ونیشی نه کردووه. لانیکه م ئهم ګه رانه ده بیتته پالنه ری به رده وام بوونی. وای لی ده کات هه میشه

بجولیت و نه وه ستیت. به ده ربړینیکې تر، مروځ له دیاله کتیکې نیوان رابردوو و داهاتوودا دهژی: رابردوویه ک که ده که ویتته داهاتووه وه. یاده وهری بهم پییه، زبلیکه و ده مانه ویت بیکه یه زیړ. له نیوانه شدا نابیتته هیچیان. یاده وهری، جوړیکه له ئه وی تر. له ئیمه وه دهرده چیت و ده بیتته بوونه وهریکی تر. هه ولی شیرکوش له م سهدان لاپه رپه یه دا، هه ولیکه بو هینانه وه و رامکردنی ئه م (ئه وی تر) ه. هه لبت شیرکو لیره دا ته نیا له دوخی شیعدا وه ک تاکیک دهرده که ویت، گهر دهر بکه ویت. ئه گینا شیرکو سهریکی دهسته جه معی له خوئی به ستووه و وه کیلیکی په مزیه بو هه موومان، بو کورد.

والتهر بنیامین سه بارهت به وه رگپران، وینه یه کی وه ک به هه شتی له ده ستچوو دینیتته کایه وه. ده کړیت ئه م وینه یه بو رابردووی یاداشتتوسه کانیش بگوازینه وه. ئایا مروځ هه میسه رابردووی خوئی وه ک یه که یه کی له ده ستچوو ده بینیت؟ ئایا وردبینی و داخی یاداشتتوسه کان له وپوه یه که ئه م یه که یه و ئه م به هه شته یان له ده ستچوو؟ پیموایه ئیتر چه مکی به هه شت مه رج نیه مانایه کی ته واو پوزه تیف و فیردهوسی و شادی هه بیت. ده شیت به هه شت مه جاز بیت بو ئه و شته ی که نه ده بوو له ده ست بچیت. واته هه شتیک که ئه گهری له ده ستچوونی هه بوو، یان حه می بوو ئه وا ده گوړپیت بو به هه شت. گهر ده قی ئه سلی کیشه ی به هه شتی له ده ستچوومان بیربخته وه، ئه وا رابردوو به هه شتیکې له ده ستچووی پیرفیکته. به شیکې راسته وخویه و له ئیمه جیابوته وه و وه ک پیشتریش وتمان ده گاته ئاستی «ئه ویکی تر». پارادوکسی به هه شتی له ده ستچوو بو کورد ئه وه یه که هه میسه جه هه نه که ی بیتته به هه شتی له ده ستچوو. ده بیت ئه و جه هه نه می خوئی توومار بکات بو ئه وه ی روژیک بتوانیت بیکاته به هه شت. نوسینه وه ی میژوو و بیره وهری بو زور کورد، دروستکردنی ئه م پارادوکسه یه: ئه وه ی له ده ستچوو جه هه نم نه بوو، به هه شتیکې له ده ستچوو و بیهینه وه!

له ناو ئه م پارادوکسه دا خراب نیه چاویک بو کیشه ی «تاک» بگپړین لای شیرکو. ئایا شتیک بو شیرکو ده مینیتته وه که ناوی نوسینه وه ی روژه شه خیییه کانی خوئی و تاکگه رایلی خوئی بیت؟ بهرواله تدا ژماره یه کی زور رووداو و به سه رهاتی شه خیی ده بینین، به لام ته نیا وه ک چوارچپوه شه خیین. وه ک ناو و فیگهر و کیشانی هیله کان. چوارچپوه ی وینه به دیدی دیریدا هه ر به شیکه له ناوه وه ی وینه که و هاتوته دهره وه. ئاماژه فهادانییه کانی شیرکوش له م یاده وه رپیانده دا، له سنوره کانی چوارچپوه یه ک تیناپه رپیت. لیره وه به هه شته له ده ستچوو که ی شیرکو، که گریمان پارچه کانی میژوو ی کورده، ئومیدی به ده سته پینانه وه ی هه یه. پیشینه ی شیعی شیرکو به شیک

له م به هه شته له ده ستچوو ده هیښته وه. به ده برپینیکی تر، شیرکو له نه زمونی شیعری خویدا بهری به م هه ره سهی به هه شت گرتووه. بگره ته نانه ت هه ر له سه ره تاوه ئیش بو پوونه دانی نه م هه ره سه ده کات.

دواین په ری بیره وه ریبه کانی شیرکو، وینه یه کی خویته تی له ئوفیسه که ی له ده زګای سه رده م. ساله که ۲۰۱۳ یه. جګه ره یه کی به ده مه وه یه و سه رقالی نوسینه. له و فوټویه دا شیرکو نه مردوو. بیره وه ریبه کانی ته واو ده بن و هه ست ناکه ین مردوو. نازانین نه م هه سته له کوپوه دیت، به لام ده زانین که شیرکو به بیره وه ریبه کانی خوی بو شاییه کی زیاتر دروست ده کات. بو شاییه ک که به شاعر و نه ده ب و به بیره وه ریبه کانی پر نه بیته وه. دوا ی نه م فوټویه په نګه قه بره که ی ده ست پیبکات. به لام قه بره که شی هیشتا داخستنی ده رګای بیره وه ریبه کانی نیه. قه بره که ی ده شکیتریت و نه م شکاندنه ش به شیکه له به رده و امیی بیره وه ریبه کانی درزیکه و ریګه ی هه زاران نه و تراو بو بیره وه ریبه کانی شیرکو ده کاته وه. له نوسینه وه ی هه ر بیره وه ریبه کدا، تیبینییه ک هه یه و له په ره کانی سه ره تاوه نه نوسراوه ته وه، ده شیت نه مه بیت: «ژیانی من، هاوکات و هاو جووت نه بوو له گه ل خوم. من سو بیکتیکی لیک ترازاوم. من پیش و پاشی خوم که وتم».

سه رچاوه:

۱. نوسین به ناوی خو له میش، شیرکو بیکه س، ناوه ندی غه زه لنوس، چاپی یه که م، ۲۰۱۳.
۲. رولان بارت نوشته رولان بارت، بارت، ترجمه پیام یزدانجو، چاپ سوم، ۱۳۸۸.

زباله:

تا زباله هه بیټ، سیستم درېژهی ده بیټ. له مال و ویستګهی هه ریه کیګماندا، ریژهییه ک زباله هه یه. زباله پاشه پړویه کی په تی نیه. به لکو ئه و زیاده یه یه که له دلای هه موو کالایه کدا هه یه. گهر زیاده پړوی نیه بیټ، ئه و ده توانین بلین له لوژیکی سه رمایداریدا زباله جه وهه ری کالایه. کالاکان به هوی زباله کانیانه وه به رده وام ده بن و دووباره دینه وه بو لامان.

زباله پیمان ده لیټ، نیوهی شته کان هی ئیمه ن. نیوه که ی تری نامه یه که و ده گه پریته وه بو بازار و کارگه و به ره مه پیمان. ده بیټ له مړودا ئه م نامه یه زوو بگه پریینه وه. هه موو به یانیاتیک نامه که-زباله که-ده نیریینه وه بو جی خوی. بو ئه و شته ی که لاکان پیی ده لیټ (ئه وی تری گه وره).

ده کریټ له ریګه ی زباله وه له مه عنه وییه تی ئه مړوش تیګه یین: فه رز بده وه، وه زیفه که ت ئه نجام بده، قه رزه کانت بگه پریینه وه، نامه کان زوو بنیره وه، فه رمانه که زوو وه ربگره و زووش تازهی بکه وه.

نیشانه ناسیی لیډان:

نیشانه کی په مہیی و سور و مۆر به پروخساری ژنه که وهیہ. گویا برینیکه و پیاویک دروستی کردوه. گهر دواي سه ره داوه که بکه وین، هه مان برین له دلی پیاوه که شدا هه یه. برینی پیاوه که ونه، شاراوه یه، بی ئاسه واره. گهر بو نه خش و نیگاره که ی بگه ریین، ئه و له جییه کی چاوه پرواننه کراودا دهیدو زینه وه: له سه ر پروخساری ژنه که. ئایا ئه مه نیشانه ناسیی ئه و که لتورانہ نیه که <فیمینیسته کان> پیی ده لئین <پیاوسالاری>؟.

مهلاعلی و مهجلیسهکانی:

بهك:

پرسیار و وهلامی میوانه کان دژ به یه کتری، په پرهوی له لوژیکی مه ته ل و تۆمه تبار ده کات له دادگاکاندا. دادوهر ده زانیت تۆمهت و تاوانه کانی تۆمه تبار که چیه، به لام ههر ده شپرسیت و ده یه ویت تۆمه تبار بخاته دۆخی ناکۆکی و درۆوه. لیره شدا ئەم لوژیکی پرسیار و مه ته له زاله به سهر ئەم بهرنامه پۆپولارانهدا. وهک بلیی کیشهی زانست و دین ههم کیشهی کی سهرگهرمی و تهر فیهییه و ههم یاساییشه. کورتکردنه وهی ئەم قهیرانه بو ئاستی مه ته ل و مه حکه مه، رهنگه به شیکی شاراوهی ئەو گه مه پۆستمۆدیرنه یه بیت که واقع بو شاشه و نمایش کورت ده کاته وه. لیره وه چه مکیکی گرنگی وهک «رووداو» یش کورت ده بیته وه بو به سهرهاتی رۆژانه و هه والی میدیایی و رووداوی ده ستکردی وهک «زه رب و ته قسیمي مه لا عه لی و مه لا مه زههر و دکتۆره موئه ده ب و بیده نگه کان!». بیده نگیی ئەم دکتۆرانه له بهرنامه کاند، ژیسیتیکی ساخته و ریاکارانه و هاوکات ئالۆزیشه. بیده نگ ده بن بو ئەوهی ههم په پرهوی له دایالۆگیکی پاکدا بکه ن و ههم خوشیان تووشی تورهی پۆپولار نه که ن. یان به ده برینییکی تر بیلین: ده یانه ویت خویمان نه خه نه دایالۆگیکی نا-دایالۆگه وه! ئەم بیده نگیه ریز نیه له پره نسپه کانی دایالۆگ، چونکه خوشیان ده زانن که هه لومه رجه که هی دایالۆگ نیه. پتر له تاقیکردنه وه و تهر یقکردنه وهی شه خصی ده چیت {ئهم گه مه شه خصیانه له زور جیی تریشه وه ده رده که ونه وه، بو نمونه کرئ تاکسییه که ی مه لا مه زههر}. ئەم بیده نگیه له ژیره وه ریزگرتنه له دین خوئی نهک دایالۆگ. ریزیک که پپووسته ئیستا بگیریت، نهک له پیش و پاشی بهرنامه که وه قه ره بوو بکریته وه. کوئی ئەم ریاکاری و گه مه سینیکیه «واته

سه رسه ری و سه گره فتارییه»، له جیه کدا پرووده دات که ئایدیال له: ستودیو و باگراوه ندیکي قه شنگ. ئه مه ئه و بارودوخه یه که سینیزم و گه مژه یی و سه گره فتاری ده گیرینه زه خره فه و چوارچیوه.

دوو:

ئهم گه مه فورمال و پروو خساره کییه، له شاشه یه کدا ده گاته ترؤپکی خوئی که پاره که ی هی خو مانه و پیشوه خت بله ته که یمان کریوه. هاوکات جیهیشتنی ستودیو، جیهیشتنی ستودیوم و یاریگا نیه لای مه لا عه لی. ئه و ده چپته وه ناو پرووبه ره راسته قینه که ی خوئی که کومه لگا و نه خو شه کانی ئاینده یه. واته له دونیای نمایشه وه داده به زیت بو دونیای واقعی. ئه وه ئیمه ین که له دنیا نمایشیه که دا چه قیوین و چپژی گه مه که مان لی تیک ده چپت. بریا ئه وانمان که به ژپسته کانی مه لا عه لی پیده که نین، له یادی له دایکبوونی «نه بی» ی ئیسلامدا نه چووینایه ته ناو ریاکاری و پیروزبایی نه خوشئامیزانه وه. لانیکه م مه لا عه لییش بانگه شه ی بو پزیشکیه کی «نه به وی» ده کرد و هه ولی چاره کردنی هاوریکانی ده داین!

A large, irregular red shape with a torn-paper edge, centered on a white background. It contains the number 3, the title 'From the Absurdity to Resistance', and the author's name 'Waleed Omer'.

3

**From the
Absurdity to
Resistance**

Waleed Omer